Krimināllieta Nr.11822001815
Lietas arhīva Nr. K26-0039-19/1
ECLI:LV:REZT:2019:0312.11822001815.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2019.gada 12.martā

Rēzeknes tiesa,
tiesnesis A.Zutis,
piedaloties prokurorei Z.Pančenko,
aizstāvjiem A.Pujatam, V.Platpiram, Vj.Platpiram, G.Makarovai, I.Krampužai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. E/,** personas kods /personas kods/, **/pers. F/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, **/pers. G/,** personas kods /personas kods/, **/pers. H/,** personas kods /personas kods/, **/pers. I/,** personas kods /personas kods/, un **/pers. J/,** personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. E/ un /pers. F/ personu grupā izdarīja tīšu nelikumīgu Latvijas valsts robežas šķērsošanu.

[1.1] 2015.gada 17.jūlijā /pers. H/ uzmeklēja /pers. E/ un /pers. F/ un piedāvāja iespēju nopelnīt, pārvietojot pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai 11 personas un nelikumīgi šķērsojot valsts robežu no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju.

/pers. E/ un /pers. F/, mantkārīgu motīvu vadīti, 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju personu grupā, pārkāpa Latvijas Republikas valsts robežas likuma 10.panta otrās, ceturtās daļas prasības. /pers. E/ un /pers. F/ apzināti apejot izveidotās robežšķērsošanas vietas, bez derīgiem ceļošanas dokumentiem un citiem dokumentiem, kuru nepieciešamība noteikta normatīvajos aktos, kas regulē personu ieceļošanas, uzturēšanās kārtību, nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas - Krievijas Federācijas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam, caur „zaļo joslu"- Tribunovas ciema apvidū, Šķilbēnu pagastā, Viļakas novadā, virzienā no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju.

Ar savām darbībām /pers. E/ un /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā.

[1.2] 2015.gada 17.jūlijā /pers. H/ uzmeklēja /pers. E/ un /pers. F/ un piedāvāja iespēju nopelnīt, pārvietojot pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai 11 personas un nelikumīgi šķērsojot valsts robežu no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku.

/pers. E/ un /pers. F/, mantkārīgu motīvu vadīti 2015.gada naktī no 21. uz 22.jūliju personu grupā ar septiņiem Afganistānas Islāma Republikas pilsoņiem pārkāpa Latvijas Republikas valsts robežas likuma 10.panta otrās, ceturtās daļas prasības. /pers. E/ un /pers. F/, apzināti apejot izveidotās robežšķērsošanas vietas, bez derīgiem ceļošanas dokumentiem un citiem dokumentiem, kuru nepieciešamība noteikta normatīvajos aktos, kas regulē personu ieceļošanas, uzturēšanās kārtību, nelikumīgi šķērsoja Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur „zaļo joslu"- Tribunovas ciema apvidū, Šķilbēnu pagastā, Viļakas novadā, pie robežzīmes Nr.401, 20 metrus dienvidu virzienā no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku.

Ar savām darbībām /pers. E/ un /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā.

[2] /pers. E/, /pers. F/, /pers. I/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tas ir, vairāk nekā piecas personas vienā gadījumā.

2015.gada maijā-jūlijā (precīzi nenoskaidrotā laikā) Vācijā dzīvojošā persona "Džamals vai Ahmads" (persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā) piedāvāja /pers. I/ iespēju nopelnīt, nelikumīgi pārvietojot pāri Krievijas Federācijas-Šengenas dalībvalstu (tai skaitā, Latvijas) robežai uz Vāciju viņam Krievijas Federācijas teritorijā piegādātās personas. /pers. I/, mantkārīgu motīvu vadīts, tam piekrita.

/pers. I/ ne vēlāk kā 2015.gada jūlijā (precīzāk nenoskaidrotā laikā) uzmeklēja divas Krievijas Federācijā dzīvojošas personas (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā) un piedāvāja dalību nelegālā cilvēku pārvietošanā pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai, veicot noziedzīgas darbības Krievijas Federācijas teritorijā. 2015.gada maijā-jūlijā (precīzi nenoskaidrotā laikā) /pers. I/ piedāvāja /pers. H/ dalību nelegālā cilvēku pārvietošanā pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai, veicot noziedzīgas darbības Latvijas Republikas teritorijā, kam /pers. H/, mantkārīgu motīvu vadīts, piekrita. /pers. I/ viņam izskaidroja, ka /pers. H/ uzdevums būs sameklēt personas, kas pārvietos nelegālos imigrantus no Krievijas Federācijas pāri Latvijas Republikas robežai pa "zaļo zonu" un novēros apkārtni laikā, kad personas tiks nelikumīgi pārvietotas pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai.

/pers. H/ 2015.gada 17.jūlijā uzmeklēja /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. J/ un piedāvāja iespēju nopelnīt, piedaloties šī nozieguma īstenošanā, attiecīgi /pers. E/ un /pers. F/ - saņemt Krievijas Federācijas teritorijā personas, nelikumīgi pārvietot tās pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai un nogādāt iepriekš norunātajā vietā - Viļakas novada, Šķilbēnu pagastā, bet /pers. G/ un /pers. J/ - novērot apkārtni laikā, kad tiks nelikumīgi pārvietotas pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai personas un nogādātas iepriekš norunātajā vietā - Viļakas novada, Šķilbēnu pagastā. /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. J/ mantkārīgu motīvu vadīti, tam piekrita.

Tādējādi, nolūkā kopīgi veikt personu nelikumīgu pārvietošanu pāri Krievijas Federācijas Šengenas dalībvalstu (tai skaitā Latvijas Republikas) teritoriju robežām, ne vēlāk kā 2015.gada 18.jūlijā tika izveidota organizēta grupa, tas ir, personu apvienība, kurā ietilpa Vācijā dzīvojošā persona "Džamals vai Ahmads" (persona, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), /pers. I/, divas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotas personas Krievijas Federācijā (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), /pers. H/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. J/, kuras veica nelegālo imigrantu pārvietošanu pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas valsts robežai tālākai pārvietošanai no Latvijas Republikas uz citām Šengenas dalībvalstīm.

Kopīga mērķa sasniegšanai starp grupas dalībniekiem tika sadalīti pienākumi un lomas tā, lai atvieglotu šī nozieguma izdarīšanu. /pers. I/ bija jāsameklē personas, kas piedalītos nelegālā cilvēku pārvietošanā pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai, veicot noziedzīgas darbības Krievijas Federācijas un Latvijas Republikas teritorijā, kā arī jānoorganizē Afganistānas Islāma Republikas pilsoņu nogādāšana galamērķa valstī - Vācijā. Pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotām divām Krievijas Federācijā esošām personām kā organizētās grupas sastāva dalībniekiem bija jānogādā pāri

Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai pārvietojamās personas iepriekš noteiktajā vietā - Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežas tuvumā, kā arī jānodrošina māju Krievijas Federācijā, Pleskavas apgabalā, Nosovas ciema apkaimē personām, kuras varētu kādu laiku uzturēties tajā un sagaidīt pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai pārvietojamās personas. /pers. H/ kā organizētās grupas sastāva dalībniekam bija jāsameklē, jānogādā ar transportlīdzekli valsts robežas tuvumā un jākontrolē personas, kas pārvietos nelegālos imigrantus no Krievijas Federācijas pāri Latvijas Republikas robežai pa "zaļo zonu" un novēros apkārtni laikā, kad tiks nelikumīgi pārvietotas pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai personas, jāveic šo personu darbību kontrole, kā arī jāsaņem un jānogādā nelegālos imigrantus iepriekš noteiktajā vietā Latvijas teritorijas iekšienē tālākai nogādāšanai uz Šengenas dalībvalsti (Vāciju). /pers. E/ un /pers. F/ kā organizētās grupas sastāva dalībniekiem bija nelikumīgi jāšķērso Latvijas Republikas-Krievijas Federācijas valsts robežu, Krievijas Federācijas teritorijā nelegālos imigrantus jāsagaida, jāpārved pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai ārpus robežkontroles punktam caur "zaļo joslu" un jānogādā iepriekš norunātā vietā Latvijas Republikas teritorijā. Savukārt pers.Gun /pers. J/ kā organizētās grupas sastāva dalībniekiem bija jāveic apkārtnes novērošana laikā, kad /pers. E/ un /pers. F/ pārvedīs pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai nelegālos imigrantus un nogādās Latvijas Republikā iepriekš norunātā vietā, kā arī jābrīdina par personām (robežsargiem), kas tuvotos. Organizētās grupas dalībnieki vienojās savā starpā sazināties ar mobilā telefona palīdzību pa konkrēti šim nolūkam paredzētiem tālruņa numuriem.

Realizējot noziedzīgo nodomu, laika posmā no 2015.gada 17.jūlija līdz 22.jūlijam, /pers. I/ sazinājās pa telefonu ar Vācijā dzīvojošu personu "Džamals vai Ahmads" un pildīja viņam nodotos norādījumus, satikās un sazinājās ar divām izmeklēšanas laikā nenoskaidrotām personām Krievijas Federācijā, kas nodrošināja /pers. E/ un /pers. F/ uzturēšanās vietu Krievijas Federācijā un piegādāja Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus Krievijas Federācijas, Pleskavas apgabala, Nosovas ciema apkaimē. /pers. I/ materiāli nodrošināja iztiku /pers. E/, /pers. F/ un Afganistānas Islāma Republikas pilsoņiem, kā arī sazinājās pa telefonu ar /pers. H/, dodot viņam uzdevumus un materiāli nodrošinot /pers. H/ izdevumus sakarā ar organizētās grupas dalībnieku pārvietošanu ar automašīnu. /pers. H/ kopīgā noziedzīgā mērķa sasniegšanai nodeva tālāk /pers. I/ norādījumus personām, kas pārvietoja nelegālos imigrantus no Krievijas Federācijas pāri Latvijas Republikas robežai pa "zaļo zonu" un novēroja apkārtni laikā, kad tika nelikumīgi pārvietotas pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai personas, kā arī sniedza ziņas par noziedzīga nodarījuma gaitu /pers. I/ un Vācijā dzīvojošai personai "Džamals vai Ahmads".

/pers. I/ 2015.gada 17.jūlijā noteica /pers. H/ laiku, kad /pers. E/ un /pers. F/ jādodas uz Krievijas Federāciju 11 nelegālo imigrantu pārņemšanai un pārvešanai pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai. /pers. H/ 2015.gada 18.jūlijā ap plkst.18.00 ar automašīnu aizveda /pers. E/ un /pers. F/ pie valsts robežas. Saskaņā ar noziedzīgo plānu 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju /pers. E/ un /pers. F/ nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas - Krievijas Federācijas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur „zaļo joslu"- Tribunovas ciema apvidū, Šķilbēnu pagastā, Viļakas novadā. /pers. I/ ar trešai personai piederošu automašīnu Crysler Vojager, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, devās uz Krievijas Federāciju, kur satikās ar /pers. E/ un /pers. F/, un kopā ar diviem Krievijas Federācijas pilsoņiem (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), pārveda viņus uz neapdzīvoto māju - Krievijas Federācijas, Pleskavas apgabala, Nosovas ciema apkaimē. Tajā pašā dienā /pers. I/ atgriezās Latvijā, no kurienes kopīgā noziedzīgā mērķa sasniegšanai ar mobilo telefonu palīdzību sazinājās ar Krievijas Federācijā nenoskaidrotām personām, kas nogādāja nelegālos imigrantus un deva norādījumus /pers. H/ par šo personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai. /pers. H/ nodeva tālāk viņam /pers. I/ dotos norādījumus nelegālo imigrantu pārvietošanai citiem organizētas grupas dalībniekiem - /pers. E/ un /pers. F/. 2015.gada 18.jūlijā /pers. I/ un laika posmā no 2015.gada 18. līdz 22.jūlijam divi Krievijas Federācijas pilsoņi (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā) piegādāja /pers. E/ un /pers. F/ par /pers. I/ naudas līdzekļiem iegādātos produktus un alkoholiskos dzērienus, kā arī 2015.gada 21.-22.jūlijā – nelegālajiem imigrantiem. Turklāt šajā laika posmā /pers. I/ deva naudas līdzekļus /pers. H/ degvielas iegādei, lai nogādātu organizētas grupas dalībniekus tuvāk valsts robežai tās nelikumīgai šķērsošanai un apkārtnes novērošanai. Saskaņā ar noziedzīgo plānu, 2015.gada 21.jūlija vakarā /pers. H/ ar automašīnu aizveda /pers. G/ un /pers. J/ uz meža masīvu - Viļakas novada, Šķilbēnu pagasta, Tribunovas ciema apvidū, lai novērotu apkārtni un nepieciešamības gadījumā telefoniski brīdinātu /pers. E/, /pers. F/ un /pers. H/ par personām, kas tuvotos (robežsardzes darbiniekiem). Turklāt pers.H nodrošināja /pers. G/ un /pers. J/ ar mobilajiem telefoniem, ar kuru palīdzību pa konkrēti šim nolūkam paredzētiem tālruņa numuriem vajadzēja zvanīt viņam, /pers. E/ un /pers. F/, kā arī sazināties savā starpā.

Saskaņā ar noziedzīgo plānu, 2015.gada 21.jūlijā /pers. E/ un /pers. F/ sagaidīja un pārņēma no divām Krievijas Federācijā esošām personām (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā), 11 Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus. /pers. I/ ar Krievijas Federācijā esošām personām (personas, pret kurām kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā) veica pārrunas par nelegālo imigrantu nogādāšanu ar automašīnu tuvāk Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežai, bet transportlīdzeklis netika sameklēts. 2015.gada naktī no 21. uz 22.jūliju /pers. I/ deva /pers. H/ norādījumu vest nelegālos imigrantus pāri valsts robežai kājām. /pers. E/ un /pers. F/, saņemot no /pers. H/ norādījumus, kurus deva pers.H pers.I, atstāja Krievijas Federācijas teritorijā 4 nelegālos imigrantus, kuri nebija spējīgi pārvietoties kājām, un 7 Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus pavadīja nelikumīgas valsts robežšķērsošanas laikā, šķērsojot Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur „zaļo joslu" - Tribunovas ciema apvidū, Šķilbēnu pagastā, Viļakas novadā, pie robežzīmes Nr.401. Tālāk pers.E un /pers. F/ pavadīja viņus Latvijas Republikas valsts teritorijas iekšienē, lai nogādātu iepriekš noteiktā vietā, bet apmaldījās. 2015.gada 22.jūlijā plkst.7.20 /pers. E/ un /pers. F/ aizturēja Valsts robežsardzes darbinieki.

Saskaņā ar noziedzīgo plānu, laika posmā no 2015.gada 21.jūlija plkst.23.00 līdz 22.jūlija plkst.10.30 /pers. G/ kopīgā noziedzīgā mērķa sasniegšanai, zinot, ka /pers. E/ un /pers. F/ atrodas Krievijas Federācijā, un naktī no 2015.gada 21.jūlija uz 22.jūliju nelikumīgi pārvietos pāri valsts robežai lielu personu skaitu, novēroja apkārtni. 2015.gada 22.jūlijā plkst.1.00 viņš piezvanīja /pers. E/ un /pers. F/ un pateica, ka viss ir mierīgi, ka viņi var pārvietot pāri valsts robežai 11 Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus. Turklāt šajā laika posmā /pers. G/ sazinājās pa telefonu arī ar /pers. J/ un /pers. H/, kuram sniedza ziņas par robežsargu pārvietojamām automašīnām. Pēc pers.H norādījuma 2015.gada 22.jūlija rītā /pers. G/ mēģināja atrast aizmaldījušos /pers. E/, /pers. F/ un Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus, lai tos nogādātu Latvijas Republikas iepriekš norunātajā vietā. 2015.gada 22.jūlijā plkst.10.30 /pers. G/ aizturēja Valsts robežsardzes darbinieki.

Saskaņā ar noziedzīgo plānu, laika posmā no 2015.gada 21.jūlija plkst.23.00 līdz 22.jūlija plkst.6.02, /pers. J/, kopīgā noziedzīgā mērķa sasniegšanai, zinot, ka /pers. E/ un /pers. F/ atrodas Krievijas Federācijā, un naktī no 2015.gada 21.jūlija uz 22.jūliju nelikumīgi pārvietos pāri valsts robežai lielu personu skaitu, novēroja apkārtni, sazinājās pa telefonu ar /pers. E/ un /pers. G/, kā arī sniedza ziņas /pers. H/ par robežsargu pārvietojamām automašīnām.

Ar savām darbībām /pers. E/, /pers. F/, /pers. I/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Motīvu daļa

[3] Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. E/, /pers. F/ savu vainu Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā un 285.panta trešajā daļā un /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ savu vainu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā. Apsūdzētais pers.J savu vainu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina.

[4] Tiesa uzskata, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ izdarīja noziedzīgus nodarījumus, kas paredzēti Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā un

285.panta trešajā daļā, bet apsūdzētie /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Tiesa uzskata, ka tiesas sēdē pārbaudītie pierādījumi attiecināmi uz visiem apsūdzētajiem inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tāpēc pierādījumi tiks analizēti kopumā, un tie pierāda apsūdzēto vainīgumu visu viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajā daļā noteikts, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Tādēļ, lai izdarītu atzinumu par apsūdzībā norādīto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un apsūdzēto vainīguma konstatēšanu, nepieciešams izvērtēt kriminālprocesā iegūtos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.pantā noteiktajam.

[4.1] Ar liecinieku **/pers. AD/** un **/pers. AE/** sniegtajām liecībām tiesas sēdē pierādīts, ka, strādājot Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienestā, liecinieki ieguva operatīvo informāciju, ka /pers. I/ un /pers. H/ organizēja afgāņu pilsoņu pārvietošanu pāri valsts robežai. Operatīvās izstrādes lietas ietvaros liecinieki veica /pers. H/ un /pers. I/ telefonsarunu noklausīšanos, saņemot Augstākās tiesas tiesneša atļauju. Operatīvo darbību rezultātā tika noskaidrots, ka /pers. I/ sazinājās ar personu no Vācijas, kuras iesauka bija Džamals un kura organizēja imigrantu pārvietošanu. Saistībā ar imigrantu pārvietošanu /pers. E/ un /pers. F/ uzturēja telefonsakarus ar /pers. H/, kurš deva norādījumus /pers. F/ un /pers. E/ pārvietot afgāņus pāri valsts robežai, bet apsūdzētajiem /pers. G/ un /pers. J/ bija jāveic apkārtnes novērošana. Apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ 2015.gada 19.jūlijā aizgāja uz Krievijas Federāciju, lai sagaidītu afgāņus un pārvestu viņus pāri valsts robežai, taču norādītajā datumā viņiem neizdevās pārvietot personas pāri valsts robežai. /pers. E/ un /pers. F/ 2015.gada 22.jūlijā no Krievijas Federācijas pārvietoja pāri valsts robežai septiņus Afganistānas pilsoņus, taču apsūdzētie /pers. F/ un /pers. E/ kopā ar personām tika aizturēti. No /pers. H/ un /pers. J/ telefonsarunām varēja saprast, ka /pers. J/ loma noziedzīgā nodarījumā bija novērot apkārtni, ziņot /pers. H/ par transportlīdzekļu pārvietošanos apvidū, kur notika afgāņu pārvienošana. Liecinieks /pers. AD/ apsūdzēto /pers. J/ identificēja pēc balss, jo šī persona jau iepriekš bija robežsardzes redzeslokā saistībā ar citiem procesiem. Pēc telefonsarunām tika konstatēta arī /pers. J/ aptuvenā atrašanās vieta, kas bija valsts robežas tuvumā.

[4.2] Kriminālprocesa likuma 127.panta ceturtā daļa noteic, ja krimināllietā kā pierādījumu izmanto Kriminālprocesa likuma 127.panta trešajā daļā minētās ziņas, tas ir, operatīvās darbības pasākumos iegūtās ziņas par faktiem un ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, krimināllietai pievieno uzziņu par to, kura iestāde, kad un uz kādu laika periodu akceptējusi operatīvās darbības pasākumu veikšanu. Augstākās tiesas 2015.gada 5.augusta un 18.augusta uzziņas apstiprina, ka no 2015.gada 2.jūlija līdz 2015.gada 2.augustam Augstākā tiesa akceptēja sevišķā veidā veicamos operatīvās darbības pasākumus - /pers. I/ operatīvu nepublisku sarunu slepenu noklausīšanos pa tālruni ar IMEI Nr. un /pers. H/ operatīvu nepublisku sarunu slepenu noklausīšanos pa tālruni numurs. Tiesa atzīst par patiesām liecinieku /pers. AD/ un /pers. AE/ liecības, ka saistībā ar operatīvo izstrādi tika veikta apsūdzēto A.Kozlovska un /pers. I/ telefonsarunu noklausīšanās, ievērojot Operatīvās darbības likuma 7.panta ceturtās daļas prasības, līdz ar to telefonsarunu atšifrējumi ir izmantojami kā pierādījumi apsūdzēto vainīguma pierādīšanā.

[4.3] No izziņām par telefonsarunu atšifrējumiem (CD Nr.266., 282) starp /pers. I/ (tālruņa numuri un /pers. H/ (tālruņa numuri), /pers. I/ un /pers. E/ (tālruņa numurs), /pers. I/ un /pers. AF/ (tālruņa Nr.), /pers. I/ un nenoskaidrotu personu (ar iesauku Ahmads vai Džamals) (tālruņa numurs) secināms, ka 2015.gada 17.jūlijā starp /pers. I/ un /pers. H/ notika saruna, ka vajadzēs pārvietot cilvēkus pāri robežai, bet pārvietošana jāatliek uz nākamo dienu, jo visi ceļi kontrolējas pastiprinātā režīmā (*lietas 1.sējuma 71.-72.lapa)*. 2015.gada 19.jūlijā apsūdzētais /pers. E/ atrodas Krievijas Federācijā pie Nosovas. Krievijas Federācijā ar automašīnu Crysler atradās arī /pers. I/, kurš informēja /pers. E/, ka personas, kuras jāpārved pāri robežai, šajā dienā neatvedīs, jo salūza mašīna, /pers. E/ lūdza atvest viņiem pārtiku un alkoholu, kas viņiem tika nodrošināts. /pers. I/ informēja pers.I, ka personas, kuras jāpārved pāri robežai, neatvedīs, jo salūzusi mašīna. Viņš deva norādījumus pers.I, ka puiši, kas ieradās, lai sēž mājās un lai viņš viņiem piegādā pārtiku un dzeramo. /pers. I/ telefoniski informēja /pers. H/, ka netiks atvestas personas, kuras jāpārved pāri robežai un lai /pers. H/ informē par to savus puišus, bet /pers. H/ interesējās, vai puiši tiks nodrošināti ar pārtiku un šņabi. Pers.I 2015.gada 20.jūlijā telefoniski informē /pers. I/, ka viņš ar taksi puišiem aizveda ēdamo un dzeramo un sazinājās ar personu - "talibu". /pers. I/ informē pers.I, ka personas jau brauc, ap pus vienpadsmitiem būs Pitalovā un ka viņam ar pazīstamo taksistu vajadzēs šīs personas nogādāt tālāk. Vēlāk pers.I skaidroja, kad personas atvedīs uz Nosovu, viņš paziņos, ka tās ir ieradušās, bet, kad viņš pievedīs pie robežas, informēs, kad viņi būs Latvijā. /pers. I/ informēja pers.I, ka personas vēl ir ceļā, bet vēlāk norādīja, ka viņi aizturēsies, jo ir problēmas ar automašīnas riepu. pers.I lūdza piezvanīt latviešiem, lai gaida. /pers. I/ 2015.gada 21.jūlija naktī telefoniski sazinājās ar /pers. H/, un viņu starpā notika saruna, ka personas nav ieradušās, bet viss bija sagatavots, lai personas varētu pārvietot pāri robežai. Vēlāk /pers. I/ informēja pers.AF, ka personas ir ieradušās un informē par viņu kustību, dod norādījumus pers.AF, ko darīt. pers.AF informē /pers. I/, ka piebrauca ar mašīnu un paņēma personas, viņu ir ļoti daudz - astoņi pieaugušie un bērni, vēl personas ar kruķiem un čemodāni. Savstarpējā sarunā vienojās, ka pers.AF aizvedīs viņus kājām līdz Nosovai, kur ir noslēpušies latvieši. Turpmāk /pers. I/ telefonsarunā /pers. H/ informēja, ka personas līdz puišiem ieradīsies kājām, viņiem līdzi ir bērni un daudz somu. Abi nolēma personu pārvietošanu pāri robežai atlikt līdz nākamajai dienai. Pēc tam /pers. I/ vienojās ar pers.AF, ka naudu pārtikai viņš pārsūtīs pāri robežai pēcpusdienā. Tad /pers. H/ informē /pers. I/, ka starp personām, kuras ieradās no Pitalovas, ir divas personas ar protēzēm – invalīdi un 4-5 bērni. Viņi vienojās, ka personas ar protēzēm ir jāatstāj turpat, jo /pers. H/ plānoja aizvest no robežas personas ar automašīnu *Passat*, bet viņam nav tādas mašīnas, kurā varētu iesēdināt personas ar protēzēm. /pers. I/ lūdza /pers. H/ par radušos situāciju informēt /pers. E/. /pers. I/ norāda, ka pēc pusdienām aizvedīs naudu krievam (pers.AF) uz robežu, un viņš tad nopirks un aizvedīs pārtiku un cigaretes personām un puišiem. Viņi vienojās, ka personas pāri robežai vedīs vakarā pēc plkst.10.00. /pers. I/ informēja /pers. E/, ka viņam piezvanīs persona no Vācijas un vajadzēs iedot klausuli parunāt ar personām, kuras jāpārved pāri robežai. /pers. I/ informēja pers.AF, ka viņš atrodas uz robežas un pārsūtīs ar kādu personu naudu uz Krieviju, lai puiši tur varētu nopirkt ēdamo un dzeramo. /pers. I/ vienojās ar pers.AF, ka naudu pārsūtīs ar automašīnas Audi vadītāju, un ka sieviete vārdā Sveta sagaidīs un paņems naudu no šī šofera. /pers. H/ informēja /pers. I/, ka puisis, kam viņš nosūtīja naudu, jau ieradies pie /pers. E/ ar pārtiku. /pers. I/ norādīja /pers. E/, ka būs jāved visas personas pāri robežai. /pers. E/ iedeva klausuli pers.AFkas skaidroja, ka visus pabaroja un ka risinās jautājumus par personām, kas nevar labi pārvietoties. /pers. I/ viņam norāda, ka latvieši jau ilgu laiku atrodas Krievijā. Vēlāk /pers. E/ /pers. I/ sarunā skaidroja, ka no Krievijas jāiet apmēram 10 kilometru, bet pa Latviju - 7 kilometri, "Petakā" neviens negribēs braukt un paņemt šīs personas. pers.AF informēja /pers. I/, ka paņems taksi un brauks pakaļ "talibiem". Pēc plkst.22.30 telefoniski /pers. I/ un /pers. E/, pēc tam /pers. I/ un /pers. H/ vienojās, ka pāri robežai pārvietos tikai tās personas, kuras var pārvietoties, bet pārejos atstās, un tiem atbrauks pakaļ. /pers. H/ 2015.gada 22.jūlijā rītā informēja /pers. I/, ka 7 personas sēž Latvijā – mežā un nevar tikt prom no robežas, četras personas palika mājā. Vēlāk /pers. H/ informēja /pers. I/, ka personas, kuras tika pārvietotas pāri robežai, ir aizturētas, bet vai aizturēti viņa puiši, nezina. /pers. H/ norādīja, ka viņam viens puisis sēž krūmos pie Medņevas un informēja, ka minūtes laikā uz turieni atbrauca 3 džipi. /pers. I/ informēja pers.AF, ka latviešus, iespējams, aizturēja, dod norādījumus par palikušo personu (talibu) nogādāšanu un nodošanu *(lietas 1.sējuma 32.-55.lapa)*. No /pers. I/ sarunām ar nenoskaidrotu personu (ar iesauku Ahmads vai Džamals) izriet, ka laika periodā no 2015.gada 19.jūlija līdz 22.jūlijam viņi regulāri sazinājās savā starpā un persona deva informāciju un norādījumus /pers. I/ par afgāņu piegādāšanas vietu. /pers. I/ ar personu pārrunāja arī samaksu par personu pārvešanu pāri robežai, ka nauda tiks samaksāta, kad personas būs Latvijā. Tāpat /pers. I/ skaidroja situāciju par afgāņiem, kuriem bija pārvietošanās problēmas, un norādīja, ka tie palika Krievijā, bet pārējos pārvietoja pāri robežai uz Latviju. Persona norādīja, ka personas no Latvijas solīja pārvietot visas personas pāri robežai, bet neizdarīja. Persona norādīja, ka viņš sazinājās ar afgāņiem, kas atradās mežā, un viņi skaidroja, ka līst lietus, uztraucas, ka

nebūs savlaicīgi pabarots bērns *(lietas 1.sējuma 55.-62.lapa)*. No /pers. H/ sarunām ar nenoskaidrotu personu (ar iesauku Ahmads vai Džamals) izriet, ka laika periodā no 2015.gada 19.jūlija līdz 22.jūlijam viņi regulāri sazinājās savā starpā, persona piedāvāja /pers. H/ atrast cilvēku par samaksu, kas varētu darboties Krievijas pusē un palīdzētu pārvietot personas līdz /pers. H/ cilvēkiem. Persona informēja, kad tiks piegādātas personas, kas jāpārvieto pāri robežai. /pers. H/ ar nenoskaidrotu personu 2015.gada 22.jūlija rīta pusē apsprieda situāciju, kur palikuši /pers. H/ cilvēki un personas, kuras tika pārvietotas pāri valsts robežai. /pers. H/ norādīja, ka cilvēki uz telefona zvaniem neatbild, tiem telefoni ir izslēgti. Persona norāda, ka arī pārvietotajām personām telefoni ir izslēgti. Viņi secināja, ka visus ir aizturējuši robežsargi, bet apstiprinošas informācijas viņiem neesot (*lietas 1.sējuma 66.-69.lapa)*.

Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes 2015.gada 26.novembra eksperta atzinums par kompleksās skaņu ierakstu ekspertīzes veikšanu pierāda, ka kompaktdiskos CD Nr.266., 282 fiksētajās sarunās ir konstatēta apsūdzēto /pers. I/ un /pers. H/ individuālā runa *(lietas 2.sējuma 193.-217.lapa).*

No izziņām par telefonsarunu atšifrējumiem (CD Nr.315) starp /pers. H/ (tālruņa numurs) un /pers. J/ (tālruņa numurs) secināms, ka 2015.gada 21.jūlijā ap plkst. 23.03 /pers. J/ zvanīja /pers. H/ un jautāja, kāpēc nevar sazināties ar /pers. E/. /pers. H/ norādīja, ka viņi jau, iespējams, iet pāri robežai. /pers. J/ norādīja, ka tikko nesen pabrauca garām mašīna un ka viņš sēž aiz pagrieziena. /pers. H/ 2015.gada 22.jūlijā plkst.3.59 sazinājās ar /pers. J/, kurš skaidroja, ka gaida personas, kuras šķērsos robežu, un sēž tajā pat vietā. /pers. H/ deva norādījumus /pers. J/ paiet pretī šīm personām, jo viņi ir aizmaldījušies. /pers. J/ piekrita un vēlāk plkst.4.15 norādīja, ka aizgāja pie /pers. G/ (pers.A). /pers. J/ plkst.4.47 zvanīja /pers. H/ un jautāja, vai atrada personas, kuras šķērsoja robežu, un cik ilgi viņam te jāatrodas, kā arī norādīja, ka aizsūtīja īsziņu /pers. G/ (pers.A), bet viņš neatbildēja. /pers. H/ norādīja, ka /pers. J/ jāatrodas norādītajā vietā tik ilgi, līdz atnāks personas un /pers. H/ tās savāks ar automašīnu *Passat*. /pers. H/ plkst.5.39 zvanīja /pers. J/ un jautāja, vai viņi dzirdēja, ka brauca robežsargu automašīna. /pers. J/ norādīja, ka viņi redzēja robežsargu džipu, kas lēnām brauca pa ceļu uz Viļakas pusi. Pēc tam /pers. H/ zvanīja /pers. J/ un jautāja, kur viņš atrodas. /pers. J/ teica, ka pārvietojas uz Lodumu pusi. /pers. H/ norāda, ka viņu paņemt nevarēs, jo personas, kuras šķērsoja robežu, vēl nav izgājušas no meža *(lietas 1.sējuma 230.-231.lapa)*.

Ar mobilā telefona "Samsung" arnumurs/3, kas bija izņemts pie apsūdzētā /pers. E/ aizturēšanas laikā, apskates protokolu pierādīts, ka ar viņu pirms aizturēšanas sazinājās apsūdzētie /pers. I/, /pers. H/ un /pers. J/ un viņš pats zvanīja šīm personām. Apsūdzētais /pers. J/ 2015.gada 21.jūlijā plkst.23.47 un 23.49, 2015.gada 22.jūlijā plkst.0.07, 3.51 sūtīja īsziņas /pers. E/ un interesējās, vai viņi iet pāri robežai un vai atrodas Latvijā. Apsūdzētais /pers. E/ atbildēja uz sūtītām īsziņām, norādot savu atrašanās vietu. Apsūdzētais /pers. H/ 2015.gada 21.jūlijā plkst.3.22 sūtīja apsūdzētajam /pers. E/ īsziņu, lai viņi pagaidām neiet pāri robežai, plkst. 4.18 nosūtīja īsziņu ar apsūdzētā /pers. G/ telefona numuru, bet plkst. 7.29 īsziņā norādīja, lai bēg prom *(lietas 1.sējuma 180.lapa).*

Ar mobilā telefona "Samsung Duos" ar IMEI numurs, kas bija izņemts pie apsūdzētā /pers. H/ viņa aizturēšanas laikā, apskates protokolu pierādīts, ka viņš 2015.gada 22.jūlijā pirms aizturēšanas vairākkārt sazinājās ar apsūdzētajiem /pers. J/ (tālruņa numurs) un /pers. G/ (tālruņa numurs). Apsūdzētais /pers. H/ no plkst.8.22 līdz 10.46 sūtīja īsziņas /pers. G/, un viņš atbildēja uz īsziņām. No īsziņu teksta izriet, ka /pers. H/ interesējās, kas notiek /pers. G/ novērošanas vietā, un /pers. G/ informēja, ka lidoja helikopters. Pēc tam /pers. G/ gribēja iet pakaļ personām, kuras šķērsoja robežu, un /pers. H/ apsolīja samaksāt viņam par to papildus. Tāpat /pers. H/ informēja, ka sazinājās ar vācieti, kurš paskaidroja, ka personas nav aizturētas un atrodas mežā. Starp viņiem notiek saziņa par apstākļiem, kas notiek robežas tuvumā, kādi transportlīdzekļi piebrauc un kādi aizbrauc, apspriež, vai personas, kuras šķērsoja robežu, ir aizturētas, kā arī apspriež savas turpmākās darbības. /pers. H/ dod norādījumus /pers. G/, kas viņam jādara *(lietas 1.sējuma 141.-143.lapa).*

Ar piezīmju blociņa, kas bija izņemts pie apsūdzētā /pers. H/ viņa aizturēšanas laikā, apskates protokolu pierādīts, ka apsūdzētais /pers. H/ veica naudas uzskaiti katram grupas dalībniekam, paredzot konkrētu summu par veikto darbību (šoferis 3000 *euro*, Borons 330 *euro*, šuhers 400 *euro*, buss 1100 *euro*, ceļš 600 *euro,* ēdamais 100 *euro*, savprovods 600 *euro*) *(lietas 1.sējuma 161.lapa)*.

Ar mobilā telefona "Nokia" ar IMEI numurs), kas bija izņemts pie apsūdzētā /pers. G/ viņa aizturēšanas laikā, apskates protokolu pierādīts, ka /pers. G/ 2015.gada 22.jūlijā pirms aizturēšanas vairākkārt sazinājās ar apsūdzētajiem /pers. J/ (tālruņa Nr.25456552) un /pers. H/ (tālruņa numurs). Apsūdzētais /pers. G/ no plkst.10.15 līdz 10.49 sūtīja īsziņas apsūdzētajam /pers. H/, un viņš atbildēja uz īsziņām. No īsziņu teksta izriet, ka /pers. G/ skaidroja, kas notiek novērošanas vietā un starp viņiem notiek saziņa par viņu turpmākām darbībām *(lietas 1.sējuma 180.lapa)*

[5] Apsūdzētie /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un neapstrīdēja norādīto telefonsarunu saturu, pie /pers. E/, /pers. G/, /pers. I/ un /pers. H/ aizturēšanas laikā izņemto mobilo telefonu īsziņu saturu un /pers. H/ piezīmju blociņā norādīto informāciju, bet tiesas sēdē atteicās sniegt liecības. Pirmstiesas procesā sniegtajās liecībās apsūdzētie apstiprināja un skaidroja telefonsarunu atšifrējumu un īsziņu saturu, kā arī darbības, ko bija veikuši saistībā ar inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Turklāt apsūdzēto liecības apstiprina arī tiesas sēdē nopratināto liecinieku liecības.

[5.1.] Ar **apsūdzētā /pers. H/** pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām *(lietas 1.sējuma 130.-132., 164.-167., 232.lapa)* pierādīts, ka apsūdzētais /pers. I/ viņam piedāvāja nelegāli pārvest personas pāri robežai no Krievijas, un viņš 2015.gada 16.jūlijā piekrita /pers. I/ piedāvājumam. /pers. H/ 2015.gada 17.jūlijā noorganizēja cilvēkus – apsūdzētos /pers. F/ un /pers. E/, kuri aizies uz Krieviju, satiks personas un atvedīs viņas uz Latviju, nelegāli šķērsojot valsts robežu. /pers. H/ bija jāizved no meža afgāņus līdz Balvu novadam, Bērzpilij, kur tālāk viņus jānodod /pers. I/. /pers. H/ 2015.gada 18.jūlija vakarā aizveda /pers. F/ un /pers. E/ līdz norunātajai vietai un nodrošināja ar telefonu "Samsung". /pers. E/ un /pers. F/ aizgāja uz Krieviju ārpus robežkontroles punktam caur „zaļo joslu". Tāpat /pers. H/ sarunāja apsūdzētos /pers. G/ un /pers. J/, lai viņi novēro apkārti un ziņo, aizveda viņus līdz norunātajai vietai un nodrošināja /pers. G/ ar mobilo telefonu. /pers. H/ nodeva iepriekš norādītajām personām /pers. I/ norādījumus par personu pārvietošanu pāri valsts robežai. /pers. I/ aizbrauca uz Krieviju, kur tikās ar /pers. F/ un /pers. E/, un nodrošināja viņus ar alkoholu un ēdamo, ko telefoniski /pers. H/ apstiprināja /pers. E/. Viņš norādīja, ka personas, kuras jāpārved pāri valsts robežai, tiks nogādātas pie viņiem vēlāk. /pers. E/ viņu laika posmā no 2015.gada 18.jūlija līdz 22.jūlija rītam regulāri informēja par Krievijas pusē notiekošajām darbībām saistībā ar personu nelegālu pārvietošanu pāri valsts robežai, kā arī informēja, ka pāri robežai 2015.gada 21.jūlijā pārvieto 7 personas, bet 4 personas palika Krievijā. /pers. H/ liecināja, ka 2015.gada 22.jūlijā, kad viņš ar automašīnu *VW Passat* brauca pēc /pers. G/, kurš novēroja apkārtni, automašīnu vadīja /pers. AH/, jo viņam nav vadītāja tiesību. Paņemt /pers. G/ viņiem neizdevās, jo /pers. G/ bija jau aizturējuši robežsargi.

/pers. H/ liecības par transportlīdzekļa vadīšanu apstiprina **liecinieces /pers. AH/** pirmstiesas procesā *(lietas 1.sējuma 136.lapa)* un tiesas sēdē sniegtās liecības, ka lieciniece 2015.gada 22.jūlijā pēc plkst.10.00 pēc /pers. H/ lūguma vadīja automašīnu *VW Passat*, pēc viņa norādījumiem brauca no Šķilbēniem, Viļakas virzienā, un neaizbraucot līdz Medņevai, nogriezās krustojumā pa labi. Lieciniece liecināja, ka 40 m aiz ceļazīmes ar norādi "*Zaiceva*" viņu mašīnu apturēja robežsardzes darbinieki.

/pers. H/ saistībā ar izņemto pie viņa blociņu un tajā ierakstītām summām norādīja, ka 6500 *euro* ir summa, ko viņam solīja samaksāt apsūdzētais /pers. I/ par personu nelegālu pārvietošanu pāri robežai. Viņš ar /pers. I/ pirms tam apsprieda, cik kuram maksāt, kas iesaistīti afgāņu pārvietošanā. Samaksu par afgāņu pārvietošanu /pers. H/ būtu saņēmis tad, kad afgāņi būtu nonākuši galapunktā – Vācijā. Ieraksts "šoferis" 3000 *euro* nozīmē, ka tas būtu jāmaksā šoferim, kas vestu afgāņus uz Vāciju, ieraksts 330 *euro* ar iesauku "Borons" ir /pers. J/ paredzētā maksa par sēdēšanu uz "šuhera" – apkārtnes novērošanu. /pers. H/ bija sarunājis, lai viņš novēro apkārtni, un aizveda viņu uz Lodumu ceļu.

Noklausoties audioierakstu no kompaktdiska Nr.315, apsūdzētie /pers. H/ un /pers. J/ *(lietas 1.sējuma 233.lapa)* pirmstiesas procesā liecināja, ka 2015.gada 21.jūlijā plkst.23.03, 2015.gada 22.jūlijā plkst.3.59, 4.15, 4.47, 5.39, 6.02 ir viņu veiktās sarunas savā starpā, un viņi atpazīst savas

balsis. /pers. H/ saziņai lietoja telefonu ar abonenta numurs, kas tika izņemts viņam aizturēšanas laikā. /pers. H/ sarunās norādīja /pers. J/ novērot apkārtni un interesējās par garām braucošajām automašīnām. /pers. J/, sēžot krūmos pie krustojuma, kur viens ceļš aiziet uz Šķilbēniem, bet otrs uz Vientuļu pusi, informēja /pers. H/ par notiekošo un robežsargu transportlīdzekļu kustību. Pēc tam /pers. H/ interesējās par /pers. J/ atrašanās vietu un iespējām viņu paņemt no slēpņa. /pers. H/ liecināja, ka viņu sarunās ar iesauku "pers.A" pieminētā persona ir apsūdzētais /pers. G/, un piezīmju grāmatiņā veiktais ieraksts "šuhers" 400 *euro* bija paredzēts samaksāt apsūdzētajam /pers. G/.

/pers. H/ liecināja, ka ar /pers. I/ sazinājās, zvanot uz viņa darba telefona numuru, kas telefona katalogā ierakstīts kā "Kju 7". Apsūdzētais /pers. H/ zvanīja uz telefonu ar abonenta numurs, kuru viņam bija iedevis /pers. I/, un sazinājās ar personu no Vācijas, kurš informēja viņu par personu pārvietošanos tuvāk robežai, proti, cik tālu ir afgāņi Krievijas pusē. Savukārt /pers. H/ stāstīja par saviem cilvēkiem, viņu atrašanās vietu un personu pārvietošanas gaitu. /pers. H/ 2015.gada 19.jūlijā plkst.14.17 sarunā informēja personu, ka viņa cilvēki ir Krievijā un gaida afgāņus. Persona no Vācijas 2015.gada 20.jūlijā plkst.10.50 /pers. H/ stāstīja, ka /pers. I/ personu pārvietošanas organizācija labi nepadodas un lūdz sameklēt cilvēku, kas varētu darboties Krievijas pusē, proti, organizēt afgāņu pārvietošanu pa Krieviju. /pers. H/ 2015.gada 20.jūlijā plkst.15.39 lūdza personai no Vācijas, lai viņš palūdz /pers. I/ iedod viņam avansu busa izņemšanai no servisa, jo /pers. I/ bija naudas dalītājs. /pers. H/ liecināja, ka persona no Vācijas regulāri arī sazinājās ar /pers. I/. /pers. H/ 2015.gada 20.jūlijā plkst.22.12 jautāja personai no Vācijas, cik tālu pārvietojamās personas ir tikušas. Persona atbildēja, ka vēl ir palikuši apmēram 100 km. Persona no Vācijas 2015.gada 22.jūlijā plkst.9.09 interesējās par afgāņu, kuri bija jāpārvieto pāri robežai, atrašanās vietu. /pers. H/ viņu informēja par afgāņu atrašanās vietu, iegūstot informāciju no telefonsarunām ar apsūdzētajiem /pers. E/ un /pers. G/. /pers. H/ liecināja, ka persona no Vācijas regulāri sazvanījās ar afgāņiem, kuri tika pārvietoti pāri robežai, un 2015.gada 22.jūlijā plkst.9:21 un 9.59 /pers. H/ un persona apsprieda, ka, iespējams, afgāņi, /pers. E/ un /pers. F/ ir aizturēti, jo neatbild uz zvaniem. /pers. H/ apsolīja viņam tikties ar /pers. I/ un noskaidrot, vai robežsargi ir aizturējuši afgāņus.

[5.2] **Apsūdzētā /pers. I/** pirmstiesas procesā sniegtās liecības *(lietas 2.sējuma 40.-42., 45.-49.lapa)* apstiprina telefonsarunu atšifrējumos norādīto informāciju, kā arī /pers. H/ sniegtās liecības un tajās norādītos faktiskos apstākļus. /pers. I/ liecināja, ka 2015.gada jūnijā viņam no Vācijas piezvanīja pazīstamais Ahmads (citreiz saukts par Džamalu) un piedāvāja pārvest pāri Krievijas – Latvijas robežai afgāņu tautības cilvēkus. Ahmads viņam stāstīja, ka afgāņi grib tikt uz Vāciju, jo Afganistānā karo, bet viņi nevar oficiāli nokārtot dokumentus iebraukšanai Eiropā. Līdz ar to afgāņiem nelegāli jāšķērso Eiropas Savienības robeža (Krievijas – Latvijas robeža). Par afgāņu pārvešanu pāri robežai viņam solījās samaksāt, bet tikai tad, kad afgāņi būs Vācijā. /pers. I/ izteica šo piedāvājumu /pers. H/, un viņš tam piekrita. /pers. H/ sazinājās ar Ahmadu telefoniski un jūlija mēneša sākumā organizēja cilvēkus, kas veiks cilvēku pārvešanu pāri Latvijas robežai, bet viņam bija jākontrolē, kā /pers. H/ organizē pārvietošanu. Uz Vāciju tālāk afgāņus vajadzēja vest /pers. H/. /pers. I/ ar /pers. H/ satikās 2015.gada 16. un 17.jūlijā un apsprieda jautājumus par afgāņu pārvietošanu pāri valsts robežai no Krievijas Federācijas. /pers. H/ 18.jūlijā uz Krieviju pāri Latvijas "zaļajai" robežai aizsūtīja /pers. F/ un /pers. E/, kuriem bija jāved afgāņi uz Latviju. /pers. I/ 2015.gada 19.jūlijā ap plkst.10.00 ar automašīnu *Crysler Voyagers*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, aizbrauca uz Krieviju, ciemu Nosova, lai pārliecinoties, vai viņi ir aizgājuši uz Krieviju. Pie zīmes "Nosova" viņš satika /pers. F/ un /pers. E/ un telefoniski informēja Ahmadu, ka afgāņi var braukt uz Pitalovu, Krievijā. /pers. I/ sazinājās ar /pers. H/ un informēja viņu, ka /pers. F/ un /pers. E/ ir Nosovā. Viņa brālēns pers.AF, kurš dzīvo Pitalovā, un pers.AD dēls pers.B, kurš dzīvo Ludonkā, atrada tukšu māju, kur /pers. E/ un /pers. F/ apmesties. Tad viņi trijatā nopirka ēdienu, cigaretes un alkoholu, paņēma /pers. F/ un /pers. E/ pie zīmes "Nosova" un aizbrauca uz pamesto māju aiz Nosovas Pitalovas virzienā. /pers. F/ un /pers. E/ atstāja pamestajā mājā, bet pats atgriezās Latvijā. Viņš norādīja pers.AF, ka viņam būs jāsagaida afgāņus Pitalovā pie degvielas uzpildes stacijas un jāaizved uz pamesto māju pie /pers. E/ un /pers. F/. Kad ieradīsies afgāņi, pers.AF telefoniski paziņos Ahmads, kuram /pers. I/ bija iedevis pers.AF telefona numuru. Bija paredzēts, ka 2015.gada 19.jūlijā vakarā pāri valsts robežai vedīs afgāņus. Vēlāk /pers. I/ uzzināja, ka afgāņiem pa ceļam ir salūzusi mašīna, tāpēc viņu nogādāšana aizkavēsies. Afgāņus atveda 20.jūlijā vakarā, un pers.AF no Pitalovas uz pamesto māju afgāņus aizveda kājām. /pers. H/ viņu informēja, ka ir atvesti 11 afgāņi, starp kuriem ir invalīdi un bērni. /pers. I/ 21.jūlijā zvanīja pers.AF un teica, ka vajag naudu, lai nopirktu produktus gan afgāņiem, gan /pers. E/ un /pers. F/. /pers. I/ 21.jūlijā (dienā) aizbrauca uz Vientuļiem un palūdza vienam no robežas šķērsotājiem aizvest 6000 rubļus pers.AF.

Liecinieka/pers. AK/ pirmstiesas procesā *(lietas 2.sējuma 24.lapa*) un tiesas sēdē sniegtās liecības apstiprina /pers. I/ liecināto, ka viņš 2015.gada 21.jūlijā ap plkst.17.00 ar viņam piederošo transportlīdzekli *Audi 80*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, šķērsoja valsts robežu Vientuļu robežas šķērsošanas vietā no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju un pēc /pers. I/ lūguma pārveda 6000 rubļus, kas bija domāti pers.AF.

Apmēram pēc stundas Gpers.AF telefoniski apstiprināja, ka naudu saņēma un produkti ir nopirkti. Pie /pers. I/ 21.jūlija vakarā bija atbraucis /pers. H/, kuram viņš iedeva 40 *euro*, lai uzpildītu automašīnu afgāņu vešanai. Sākotnēji bija domāts ar automašīnu pievest afgāņus tuvāk robežai, bet uzzinot, ka robežsargi patrulē, tika nolemts iet kājām un atstāt tos, kas nevar paiet. /pers. I/ 22.jūlija naktī zvanīja /pers. H/ un pateica, ka 7 afgāņi tiek vesti pāri robežai, bet pārējie palika mājā. /pers. H/ uz "Petaka" (strupceļa) bija jāsagaida /pers. F/ un /pers. E/ ar afgāņiem. Naktī /pers. I/ 2-3 reizes zvanīja Ahmads un interesējās, vai viss ir kārtībā. Savukārt 22.jūlijā ap plkst.09.00 viņam zvanīja /pers. H/ un pateica, ka viņa cilvēks, kurš novēroja ceļu, redzēja, ka afgāņi saķerti.

Apsūdzētie /pers. I/ (tālruņa numurs) un /pers. E/ (tālruņa numurs), noklausoties telefonsarunas, liecībās apstiprināja, ka 2015.gada 19.jūlijā plkst.10.14., 10.16, 12.18, 13.36, 19.20, 21.44, 2015.gada 21.jūlijā plkst.15.52, 18.04, 18.09 un 22.30 viņi savā starpā veica sarunas. Sarunu laikā /pers. I/ vēlējās noskaidrot, kurā vietā pie Nosovas (Krievijā) atrodas /pers. E/ ar /pers. F/, informēja viņus, ka atbrauca ar automašīnu *Crysler* kopā ar pers AD un viņa dēlu pers.B, lai iepazīstinātu, jo viņi Krievijas Federācijas pusē pievedīs afgāņus, kurus vajadzēs pārvietot uz Latviju pāri robežai. Vēlāk /pers. I/ informēja /pers. E/, ka 2015.gada 19.jūlijā afgāņus neatvedīs, un interesējās, vai viņiem atvesta pārtika. Vēlāk /pers. I/ informēja, ka /pers. E/, ka viņam zvanīs cilvēks no Vācijas, un uzzināja, ka pers.AD par viņa naudu ir nopircis pārtiku /pers. E/, /pers. F/ un afgāņiem. 2015.gada 21.jūlijā viņi apsprieda afgāņu vešanu pāri robežai no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku, un viņš ar /pers. I/ apsprieda, vai vest visus afgāņus pāri robežai vai arī daļu no viņiem, kuri nevar paiet, atstāt Krievijā.

/pers. I/, noklausoties telefonsarunas 2015.gada 16.jūlijā plkst.18.30, 2015.gada 17.jūlijā plkst.12.18, 12.23 un 14.54, 2015.gada 19.jūlijā plkst.9.59, 16.51 un 19.15, 2015.gada 21.jūlijā plkst.1.06, 2.48, 9.12, 9.16, 12.57, 14.30, plkst.18.02, 18.11, 18.18, 22.13, 22.28 un 22:31, /datums/plkst.6.20, 6.46, 6.53 un 9.29 starp tālruņa numuriem numuri, kā arī starp tālruņa numuriem numuri, liecībās apstiprināja, ka tās ir viņa telefonsarunas ar /pers. H/. Telefonsarunās 2015.gada 16.jūlijā un 17.jūlijā /pers. I/ un /pers. H/ apspriež ar gatavošanos afgāņu pārvietošanai pāri valsts robežai no Krievijas Federācijas. 2015.gada 19.jūlijā /pers. I/ informēja /pers. H/, ka viņš ir Krievijā, un /pers. H/ norādīja, lai viņš zvana /pers. E/ uz telefona numuru, kuru viņi apsūdzētajam iedeva. Vēlāk viņš runāja par tikšanos ar /pers. H/, informēja, ka 2015.gada 19.jūlijā afgāņu pārvietošanas nebūs, izskaidroja situāciju un lēma jautājumu par /pers. E/, /pers. F/ un afgāņu nodrošināšanu ar pārtiku un šņabi. 2015.gada 21.jūlijā viņš ar /pers. H/ apsprieda afgāņu pārvietošanas kārtību un informēja par afgāņu atrašanās vietu, skaitu un sastāvu. /pers. H/ norādīja, ka viņš cilvēkus ar protēzēm nevarēs izvest no meža, tāpēc nolēma afgāņus, kuri nevar paiet, atstāt Krievijā. 2015.gada 22.jūlijā /pers. I/ interesējas par situāciju ar afgāņu pārvietošanu, un /pers. H/ informē par situāciju Latvijas Republikas pusē, ka afgāņi esot mežā, bet vēlāk norāda, ka afgāņi ir aizturēti, bet par /pers. E/ un /pers. F/ neko nezināja.

/pers. I/, noklausoties telefonsarunas 2015.gada 19.jūlijā plkst.14.01 un 19.21, 2015.gada 20.jūlijā plkst.11.33, 19.44, 20.39, 21.32 un 23.06, 2015.gada 21.jūlijā plkst.1.03, 1.12, 2.28, 2.42, 6.02, 8.08, 8.17, 15.08, 15.48, 16.03, 16.05 un 22.14, 2015.gada 22.jūlijā plkst.12.22 starp tālruņa numuriem numuri, liecībās apstiprināja, ka tās ir viņa telefonsarunas ar viņa brālēnu Gpers.AD, kurš dzīvo Krievijas Federācijā, Pitalovā. /pers. I/ apsprieda ar pers.AD afgāņu pārvietošanu un norādīja, ka Gpers.AD jāsagaida afgāņi Pitalovā. Tāpat viņš informēja pers.AD, cik tālu atrodas afgāņi, vienojās par izdevumiem, kas saistīti ar afgāņu pārvietošanu, un apsprieda pārvietošanas gaitu. Telefonsarunās /datums/ interesējās, vai afgāņi brauc, un izteica neapmierinātību, bet pēc afgāņu atvešanas saruna bija par to, ka afgāņu ir daudz un mašīna, ar kuru viņus bija plānots pārvietot, ir pilna. /pers. AF/ informēja /pers. I/ par turpmāku rīcību, ka afgāņus vedīs kājām līdz mājāi, un norādīja maršrutu. Pēc afgāņu nogādāšanas līdz mājai, /pers. I/ un G.pers.AD apsprieda naudas nodošanu pāri robežai pers.AD, lai varētu nopirkt pārtiku afgāņiem, /pers. E/ un /pers. F/. Vēlāk viņu starpā tiek pārrunāta turpmāka afgāņu pārvietošana no mājas līdz robežai. /pers. I/ 2015.gada 22.jūlijā a r pers.AD apsprieda rīcību ar palikušajiem afgāņiem Krievijā. pers.AD norādīja, ka pāri robežai visi aizgāja normāli, bet /pers. I/ informēja, ka afgāņi ir aizturēti.

Ar mobilā telefona "Nokia" ar numuri), kas bija izņemts pie apsūdzētā /pers. I/ viņa aizturēšanas laikā, apskates protokolu pierādīts, ka /pers. I/ 2015.gada 17.jūlijā septiņas reizes un 2015.gada 18.jūlijā divas reizes sazinājās ar pers.AD (tālruņa numurs) *(lietas 2.sējuma 50., 57.lapa)*.

Ar vīzas un valsts robežas šķērsošanas spiedogu apstiprinās apsūdzēto liecības, kas 2015.gada 19.jūlijā apsūdzētais /pers. I/ bija Krievijā *(lietas 2.sējuma 7.lapa)*.

/pers. I/, noklausoties telefonsarunas 2015.gada 19.jūlijā plkst.10.06, 12.17, 12.23, 13.08, 17.10, 2015.gada 21.jūlijā plkst.23.22, 2015.gada 22.jūlijā plkst.5.36, 5.38, 6.07, 6.17, 6.21, 7.25, 7.42, 7.51 un 8.01 starp numuriem numuri, liecībās apstiprināja, ka tās ir viņa telefonsarunas ar pazīstamo Ahmadu (citreiz saukts par Džamalu), kurš dzīvo Vācijā. Ahmads viņu informēja par afgāņu pārvietošanos pa Krievijas Federācijas teritoriju. Viņi vienojās, ka /pers. I/ brālēns pers.AF sagaidīs afgāņus Pitalovā un aizvedīs līdz Nosovai, tālāk viņus pārņems /pers. H/ cilvēki – /pers. E/ un /pers. F/. Tāpat viņiem notika saruna par neuzticēšanos /pers. H/ un par naudas nodošanu. /pers. I/ 2015.gada 21.jūlijā informē par visām darbībām saistībā ar afgāņu pārvietošanu, kas viņam bija zināms, bet Ahmads uztraucās, lai afgāņus neaizturētu Krievijā. 2015.gada 22.jūlijā /pers. I/ ar Ahmadu apmainījās ar informāciju par afgāņu pārvietošanu pāri robežai un par Krievijā palikušajām personām. Ahmads nevarēja sazvanīt afgāņus, kas tika pārvietoti pāri robežai un atradās Latvijā. Ahmads deva norādījumus /pers. I/ satikties ar /pers. H/, jo nevienu personu, kas šķērsoja robežu, nevarēja sazvanīt. /pers. I/ informēja Ahmadu, ka uz robežas Latvijas pusē pastiprināti patrulē un ka /pers. H/ vedīs afgāņus laukā no meža.

[5.3] **Apsūdzēto /pers. E/** *(lietas 1.sējuma 101.-103., 112.-113., 118.-120.lapa)* un **/pers. F/** *(lietas 1.sējuma 78., 83.-85.lapa)* pirmstiesas procesā sniegtās liecības atbilst apsūdzēto /pers. H/ un /pers. I/ liecībām, ka /pers. H/ /pers. E/ un /pers. F/ 2015.gada 16.jūlijā piedāvāja aiziet uz Krieviju pēc afgāņiem un pārvest viņus pāri robežai. Par afgāņu pārvešanu /pers. H/ katram solīja samaksāt pa 1000 *euro*. /pers. H/ 2015.gada 18.jūlija vakarā iedeva /pers. E/ mobilo telefonu, jo viņam sava telefona nebija, un aizveda /pers. E/ un /pers. F/ tuvāk robežai. Valsts robežu /pers. E/ un /pers. F/ nelikumīgi šķērsoja 2015.gada 18.jūlijā un nedaudz apmaldījās, bet Krievijā, Nosovā nokļuva 19.jūlija naktī, kur nakšņoja uz pļavas. /pers. E/ informēja /pers. H/ un /pers. I/ par to, ka atrodas Krievijā. /pers. E/ no rīta sazvanīja /pers. I/, kurš ar savu automašīnu *Crysler* Krievijas pusē atveda viņiem pārtiku un šņabi un aizveda uz pamestu māju aiz Nosovas. /pers. I/ zināja, ka viņi iet pēc afgāņiem, kurus būs jāpārved pāri valsts robežai. Ar /pers. I/ kopā bija viņa brālēns pers.AF un brālēna dēls pers.B, kuriem vajadzēja atvest afgāņus līdz pamestajai mājai. pers.AF un viņa dēls pers.B pildīja /pers. I/ norādījumus. Vēlāk viņam piezvanīja /pers. I/ un pateica, ka mašīna ir salūzusi un afgāņus atvedīs 2015.gada 20.jūlijā. Pers.AF un viņa dēls naktī no 20.jūlija uz 21.jūliju atveda 11 afgāņus, no kuriem 2 bija invalīdi. /pers. E/ un /pers. F/ vadījās no /pers. I/ norādījumiem, bet /pers. I/ jautājumus par afgāņu pārvietošanu risināja ar personu no Vācijas, kura zvanīja /pers. E/ uz telefonu un runāja ar vienu no afgāņiem. /pers. H/ zvanīja /pers. E/, kad viņi bija Krievijā, runāja par afgāņu skaitu un ka invalīdi jāatstāj Krievijā. /pers. E/ un /pers. F/ 21.jūlijā ap plkst.23.00, kad satumsa, pēc /pers. I/ un /pers. H/ norādījumiem, kopā ar afgāņiem - 3 vīriešiem, 2 sievietēm un 2 bērniem izgāja no pamestās mājas Krievijā uz Latviju un nelikumīgi šķērsoja valsts robežu 22.jūlijā ap plkst.4.00, bet 4 afgāņi, tas ir, 2 invalīdi un 2 viņu ģimenes locekļi palika pamestajā mājā Krievijā. /pers. E/ un /pers. F/ kopā ar afgāņiem gāja pa Krievijas pusi apmēram 10 km līdz robežai. Uz robežas vadījās no robežsargu robežtakām. Robežstabi bija redzami gan Krievijas, gan arī Latvijas pusē, bet viņi gāja apmēram 10-20 metrus no stabiem. Latvijas pusē viņi apmaldījās, jo mežā vēl bija tumšs. Kad /pers. E/ un /pers. F/ bija Latvijas pusē kopā ar afgāņiem un sāka maldīties, /pers. E/ zvanīja /pers. H/ un prasīja, lai palīdz atrast ceļu. Ar /pers. E/ sazvanījās arī /pers. J/ un pēc tam rakstīja īsziņas, interesējoties, kur viņi atrodas. /pers. J/ pēc tam zvanīja un prasīja, kur viņi cik ilgi iet. /pers. E/ no īsziņu satura saprata, ka /pers. J/ bija zināms par viņu atrašanās vietu, proti, viņš zināja, ka /pers. E/ un /pers. F/ bija aizgājuši uz Krieviju un nāk atpakaļ. /pers. E/ un /pers. F/, maldoties, atstāja afgāņus mežā, bet paši gāja meklēt ceļu, un viņus aizturēja robežsargi. Afgāņi arī tika aizturēti mežā. Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldē uzrādītos aizturētos Afganistānas pilsoņus– 3 vīriešus, 2 sievietes un 2 bērnus /pers. E/ un /pers. F/ atpazina un liecināja, ka šīs personas viņi veda pāri robežai.

[5.4] **Apsūdzētā /pers. G/** *(lietas 1.sējuma 176.,179.lapa)* pirmstiesas procesā sniegtās liecības pierāda, ka viņš 2015.gada 19.jūlijā, atrodoties pie /pers. H/ un lietojot alkoholu, uzzināja par afgāņu pārvešanu pāri Krievijas – Latvijas robežai. /pers. H/ viņam piedāvāja par 200 *euro* pasēdēt slēpnī un nodot informāciju /pers. H/ vai /pers. F/ par visa veida kustību pie robežas. /pers. G/ piekrita piedāvājumam, un /pers. H/ 2015.gada 21.jūlijā ap plkst.23.00 ar automašīnu *VW Passat* nogādāja viņu uz vietu, kur viņam vajadzēja atrasties, tas ir, uz Lodumu ceļa krustojumu. /pers. G/, atrodoties slēpnī un pārliecinoties, ka nekāda apdraudējuma pārvietot personas pāri robežai nav, 2015.gada 22.jūlijā ap plkst.01.00 zvanīja /pers. F/ un informēja, ka /pers. F/ un /pers. E/, kuri atradās Krievijā, var vest afgāņus pāri robežai no Krievijas uz Latviju. Vēlāk /pers. G/ saprata, ka viņi ir apmaldījušies un devās tos meklēt. /pers. F/ un /pers. E/ ar afgāņiem atradās citā mežā, tāpēc /pers. G/ aizgāja uz blakus esošo mežu un, kad bija nogājis apmēram 300 m, ieraudzīja, ka uz viņu pusi aizbrauca trīs robežsargu džipi. Viņš nogaidīja momentu, pārskrēja uz blakus mežu un, noejot aptuveni 100 m, izdzirdēja helikoptera skaņas. Par notiekošo viņš informēja /pers. H/, nosūtot viņam īsziņu. Vēlāk /pers. G/ aizturēja robežsargi.

[5.5] Ar **apsūdzētā /pers. J/** pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām *(lietas 1.sējuma 224., 233.lapa)* pierādīts, ka viņš pēc apsūdzētā /pers. H/ norādījuma naktī no 2015.gada 21.jūlija uz 22.jūliju veica apkārtnes novērošanu krustojumā, kur viens ceļš aiziet uz Šķilbēniem, bet otrs uz Vientuļu pusi. /pers. H/ par to viņam solījās samaksāt naudu. Viņam līdzi bija pers.J telefons, un viņš sazinājās ar apsūdzēto /pers. H/ un informēja par notiekošo. Viņš zināja, ka /pers. E/ aizgāja pēc afgāņiem. /pers. J/ /pers. H/ informēja par garām braucošām automašīnām. /pers. H/, uzzinot, ka /pers. E/ un afgāņi ir aizmaldījušies, deva viņam norādījumu iet uz Petaka pusi un meklēt, kur viņi ir, bet viņš negāja. Vēlāk /pers. H/ deva norādījumu sēdēt slēpnī tik ilgi, līdz izvedīs afgāņus no meža. /pers. J/ informēja /pers. H/, ka novēroja robežsargu džipu, kas aizbrauca taisni uz Viļakas pusi. Tad /pers. H/ interesējās, kur viņu paņemt, un, uzzinot, ka /pers. J/ iet uz Loduma ciema pusi, norādīja, ka nezinot kā viņu paņemt. Nesagaidot /pers. H/, /pers. J/ aizgāja uz Zaicevas autobusu pieturu (otrā pietura aiz Medņevas) un tad aizgāja uz mājām.

[5.6] Apsūdzēto liecības par valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu, afgāņu un apsūdzēto aizturēšanu apstiprina liecinieku /pers. AM/, /pers. AN/ (iepriekšējais uzvārds - XX), /pers. AO/, /pers. AP/ un /pers. AR/ pirmstiesas procesā un tiesas sēdē sniegtās liecības.

Ar liecinieku /pers. AM/ un /pers. AN/ liecībām *(lietas 1.sējuma 12.-13.lapa)* pierādīts, ka viņi 2015.gada 22.jūlijā pildīja dienesta pienākumus Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Šķilbēnu robežapsardzības nodaļā un plkst.07.10 tika konstatēta valsts robežas nelikumīga šķērsošana no Krievijas Federācijas puses. /pers. AM/ kā norīkojuma vecākais un /pers. AN/ kā inspektore - kinoloģe ieradās nelikumīgās valsts robežas šķērsošanas vietā - Viļakas novadā, Šķilbēnu pagastā, Tribunovas ciemā, pie robežzīmes Nr.401 (20 m no tās), pie kuras tika konstatēta iemīta taka gan Latvijas

Republikas pusē, gan Krievijas Federācijas pusē. Suns uzņēma pēdas Viļakas novadā, Šķilbēnu pagastā, Tribunova ciemā, no robežzīmes Nr.393+150m, kur pēdas virzījās uz ziemeļaustrumu pusi un veda pa mežu taisni, tad pēdas sāka mest cilpas vairākās vietās. Ejot pa pēdām, dienesta suns uzrādīja baltu necaurspīdīgu pudeli ar sarkanu korķi un, turpinot iet pa pēdām, vēlāk atrada nelegālos imigrantus 7 personas (5 pieaugušos un 2 bērnus). Dzenot pēdas, suns uzrādīja iespējamo valsts robežas pārkāpumu Šķilbēnu pagastā, Tribunovas ciemā, kur Latvijas Republikas robeža tika nelikumīgi šķērsota no Krievijas Federācijas, proti, ciema Lauzi puses. Kopējais pēdu garums bija apmēram 5 km. Liecinieku liecības apstiprina 2015.gada 22.jūlija notikuma vietas apskates protokols ar pievienotajām fotogrāfijām un notikuma vietas apskates shēmas kopija, kuros norādīta nelikumīga valsts robežas šķērsošanas vieta, 7 aizturētās personas un aizturēto personu pēdu izvietojuma shēma Latvijas Republikas teritorijā *(lietas 1.sējuma 5.-11., 14.lapa)*.

Liecinieku /pers. AO/ un /pers. AP/ liecības *(lietas 1.sējuma 22., 100.lapa)* pierāda, ka viņi kā Valsts robežsardzes Aviācijas pārvaldes speciālo uzdevumu vienības darbinieki sadarbībā ar Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes amatpersonām 2015.gada 22.jūlijā pildīja dienesta pienākumus Viļakas novadā, Šķilbēnu pagastā. Ap plkst.07.00 liecinieki valsts robežas tuvumā ieraudzīja un aizturēja divas personas - /pers. F/ un /pers. E/, kuras pārvietojās no valsts robežas Latvijas Republikas iekšzemes virzienā. Sākotnēji /pers. F/ un /pers. E/ norādīja, ka ir ogotāji, bet pēc tam atzinās, ka abi bija Krievijas Federācijā un veda pāri robežai nelegālos imigrantus, kurus atstāja gaidīt mežā. /pers. F/ un /pers. E/ norādīja uz to pusi, kur atstājuši nelegālos imigrantus. Viņu norādītajā virzienā tika atrasti nelegālie imigranti - afgāņi ar bērniem.

No liecinieka /pers. AR/ liecībām *(lietas 1.sējuma 139.lapa)* izriet, ka no sarunām ar /pers. F/, /pers. H/ ar iesauku xx, /pers. J/ ar iesauka xx uzzināja, ka /pers. I/ kārtējo reizi, tas ir, 2015.gada jūlija mēnesī organizē nelegālo imigrantu pārvietošanu. Kontaktējoties ar viņiem, /pers. AR/ izdevās vienoties ar /pers. H/, ka viņš informēs liecinieku, kad notiks nelegālo imigrantu pārvietošana, lai viņš varētu ziņot robežsargiem tieši tajā brīdī, kad nelegālos imigrantus pārņems pats /pers. I/. Iespējams, 19.jūlija vakarā /pers. H/ viņam pateica, ka sākusies nelegālo imigrantu pārvietošana, bet par turpmākām darbībām /pers. H/ viņu neinformēja.

[5.7] Liecinieces **/pers. AS/** liecības *(lietas 4.sējuma 154.-155.lapa)*, ko viņa sniedza tiesas sēdē iepriekšējā tiesas sastāvā un kuras bija nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.panta piekto daļu, pierāda, ka viņa kā procesa virzītāja pratināja apsūdzēto /pers. J/ vienpersoniski, atskaņojot audioierakstus pati, un neviena cita persona pie pratināšanas nepiedalījās. /pers. J/ gaita un dikcija neliecināja, ka viņš būtu alkohola reibumā. Ja viņš būtu alkohola reibumā, tad nebūtu šķērslis viņu pratināt vēlāk, jo viņš netika pratināts uzreiz pēc notikuma. /pers. J/ bija pratināts pēc sarunu deklasifikācijas, un, noklausoties sarunas, viņš mainīja liecības. Pēc nopratināšanas /pers. J/ pārlasīja savas liecības un parakstīja tās. /pers. J/ netikta iespaidots no robežsardzes darbinieku puses.

Tiesa norāda, ka apsūdzētais /pers. J/ pirmstiesas procesā savu vainu atzina, pie apsūdzības izsniegšanas piedalījās aizstāve un viņš neizteica iebildumus, norādīja, ka apstiprina iepriekš sniegtās liecības un piekrīt izvirzītajai apsūdzībai *(lietas 2.sējuma 171.lapa)*. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu apsūdzētā /pers. J/ izvirzīto versiju, ka viņu iespaidoja robežsargi un pratināšanas laikā viņš bija stiprā alkohola reibumā. Tiesai nav pamata neticēt liecinieces /pers. AS/ liecībām, kā arī tiesa, pārbaudot tiesas rīcībā esošos pierādījumus, nekonstatē Kriminālprocesa likuma 130.panta otrās daļas 1.punktā norādītos pārkāpumus, kas liegtu tiesai izmantot apsūdzētā /pers. J/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības kā pierādījumu kriminālprocesā. Turklāt apsūdzētā /pers. J/ vaina pierādīta ne tikai ar viņa sniegtajām liecībām pirmstiesas procesā, bet arī ar apsūdzēto /pers. H/ un /pers. E/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām, veiktajām telefonsarunām un izņemto mobilo telefonu īsziņu saturu.

Tiesa netic apsūdzētā /pers. J/ liecībām, ka pratināšanas laikā viņš bija stiprā alkohola reibumā un ka izmeklētāji /pers. AS/ un /pers. AE/ viņu piespieda sniegt liecības pret sevi, jo tās ir sniegtas ar nolūku, lai izvairītos no kriminālatbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

[6] Izvērtējot iepriekš norādīto liecinieku liecības, apsūdzēto pirmstiesas procesā sniegtās liecības un rakstveida pierādījumus, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētie /pers. F/ un /pers. E/ 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju nelikumīgi šķērsoja valsts robežu no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju ārpus robežkontroles punktam caur "zaļo joslu". Tāpat tiesai nav šaubu, ka apsūdzētie /pers. F/ un /pers. E/ ar septiņiem afgāņiem 2015.gada naktī no 21. uz 22.jūliju nelikumīgi šķērsoja valsts robežu no Krievijas Federācijas uz Latvijas Republiku Viļakas novadā, Šķilbēnu pagastā, Tribunovas ciemā, pie robežzīmes Nr.401. Robežsargi kopā ar Aviācijas pārvaldes speciālo uzdevumu vienības darbiniekiem par valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu mežā, netālu no pārkāpuma izdarīšanas vietas, aizturēja 7 nelegālos imigrantus (tai skaitā – divus bērnus) un apsūdzētos /pers. F/ un /pers. E/.

Zinātniskajā literatūrā norādīts, ka Krimināllikuma 284. pantā norādītā noziedzīgā nodarījuma objekts ir pārvaldības kārtība, nodrošinot Latvijas Republikas valsts robežas režīma ievērošanu. No objektīvās puses valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu raksturo aktīvas darbības, proti, valsts robežas šķērsošana – visu veidu satiksme un pārvietošanās pāri valsts robežai. Krimināltiesību iestājas, ja minētās darbības ir nelikumīgas – tās izdarītas bez attiecīgu institūciju atļaujas un neatļautā vietā. Noziedzīgs nodarījums ir pabeigts ar brīdi, kad persona ir nelikumīgi šķērsojusi valsts robežu (formāls sastāvs) *(Krastiņš U., Liholaja V., Niedre A. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: TNA, 2009, 683.lpp.)* . Lai valsts robežas nelikumīgu šķērsošanu atzītu par izdarītu personu grupā, jākonstatē, ka noziedzīgo nodarījumu kopīgi, to apzinoties, tieši izdarīja divas vai vairākas personas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. E/ un /pers. F/ vaina Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi, jo viņi apzinājās, ka personu grupā 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un pēc tam naktī no 21. uz 22.jūliju pēc apsūdzētā /pers. H/ norādījumiem nelikumīgi šķērsoja valsts robežu, redzot abu valstu robežzīmes, kā arī pārzinot robežsargu takas. Apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ pārkāpa Latvijas Republikas valsts robežas likuma 10.panta otrās un ceturtās daļas prasības, ka personas ārējo sauszemes robežu šķērso pa autoceļu (ja ārējā robeža ir noteikta pa upi, — tad pa pārceltuvi) vai dzelzceļu (izmantojot dzelzceļa transportu), uz kura ir izveidota robežšķērsošanas vieta. Persona ir tiesīga šķērsot robežu ar derīgiem ceļošanas dokumentiem un citiem dokumentiem, kuru nepieciešamība noteikta normatīvajos aktos, kas regulē personu iecelošanas, uzturēšanās, izceļošanas vai ceļošanas tranzītā kārtību.

Tiesa atzīst, ka ar iepriekš sprieduma 4.-5.punktos izklāstītajiem pierādījumiem pierādīts, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un no 21. uz 22.jūliju nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas – Krievijas Federācijas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur "zaļo joslu" – Tribunovas ciema apvidū, Šķilbēnu pagastā, Viļakas novadā, virzienā no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju, lai pārvietotu Afganistānas Islāma Republikas pilsoņus pāri valsts robežai.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 285.panta trešo daļu atbildība par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu iestājas tad, ja pāri valsts robežai ir pārvietotas vairāk kā piecas personas un šo pārvietošanu izdarīja organizēta grupa. Pārvietošana pāri valsts robežai ir pabeigta ar brīdi, ka vainīgie pārvietojuši personas pāri valsts robežai (formāls sastāvs). No subjektīvās puses personu pārvietošanu pāri valsts robežai var izdarīt tikai ar tiešu nodomu – persona apzinās, ka nelikumīgi pārvieto personas pāri valsts robežai, un vēlas to darīt.

Apsūdzēto /pers. I/ un /pers. H/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības pierāda, ka /pers. I/ 2015.gada jūnija mēnesī Vācijā dzīvojošā persona Ahmads (citreiz saukts par Džamalu) piedāvāja par samaksu nelikumīgi pārvietot afgāņus no Krievijas uz Vāciju pāri Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežai. /pers. I/ sazinājās ar savu brālēnu pers.AF un viņa dēlu, kas dzīvoja Krievijā un vienojās, ka viņi palīdzēs pārvietot afgāņus pāri robežai. /pers. I/ piedāvāja /pers. H/ par samaksu palīdzēt viņam nelegāli pārvietot afgāņus pāri Krievijas Federācijas-Latvijas Republikas robežai, savukārt /pers. H/ 2015.gada 17.jūlijā piedāvāja apsūdzētajiem /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. J/ iespēju nopelnīt, nelikumīgi pārvietojot afgāņus pāri valsts robežai, kam apsūdzētie piekrita. Apsūdzēto /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ un /pers. J/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības apstiprina šos

apstākļus.

Apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ pēc /pers. H/ norādījumiem 2015.gadā no 18. uz 19.jūliju nelikumīgi šķērsoja Krievijas Federācijas - Latvijas Republikas robežu. Krievijā viņus sagaidīja pers AF un viņa dēls, kuri atrada viņiem pamestu māju, pēc apsūdzētā /pers. I/ norādījumiem nodrošināja viņus ar pārtiku un piegādāja 11 afgāņus, kas bija nelikumīgi jāpārvieto pāri valsts robežai. Vācijā dzīvojošā persona Ahmads (citreiz saukts par Džamalu) koordinēja situāciju par afgāņu piegādāšanu, vienojās ar /pers. I/ un /pers. H/ par piegādāšanas laiku un pārvietošanas iespējām pāri robežai. Apsūdzētie /pers. G/ un /pers. J/ pēc iepriekšējās vienošanās ar apsūdzēto /pers. H/ 2015.gadā no 21. uz 22.jūliju novēroja apkārti Latvijas Republikas robežas tuvumā, telefoniski informēja apsūdzētos /pers. H/, /pers. E/ un /pers. F/ par robežsargu automašīnu kustību un notiekošo valsts robežas tuvumā. Apsūdzētais /pers. G/ informēja apsūdzēto /pers. E/, ka viņi var nelikumīgi pārvietot afgāņus pāri valsts robežai. Apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ pēc /pers. H/ norādījumiem 2015.gadā no 21. uz 22.jūliju pārvietoja pāri robežai tikai 7 no 11 afgāņiem, jo pārējie palika Krievijā un nevarēja pārvietoties veselības problēmu dēļ. Savukārt apsūdzētie /pers. G/ un /pers. J/ turpināja novērot apkārti un informēja par notiekošo valsts robežas tuvumā /pers. H/, /pers. E/ un /pers. F/, kā arī pēc apsūdzētā /pers. H/ norādījumiem mēģināja atrast /pers. E/, /pers. F/ un afgāņus, kas bija apmaldījušies mežā.

Izvērtējot apsūdzēto pirmstiesas procesā sniegtās liecības, telefonsarunu atšifrējumus, izņemto mobilo telefonu apskates un /pers. H/ piezīmju blociņā norādīto informāciju, kā arī liecinieku sniegtās liecības un notikuma vietas apskates protokolu (sprieduma 4.-5.punktā analizētie pierādījumi), tiesa secina, ka ir apstiprinājušies apsūdzībā norādītie apstākļi par organizētas grupas izveidi un turpmāko organizētās grupas darbību, īstenojot noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā.

Nodarījuma atzīšanu par izdarītu organizētā grupā nevar ietekmēt tas apstāklis, ka visi grupas dalībnieki nebija tieši savstarpējā sarunā vienojušies par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kā arī tas, ka nav izdevies noskaidrot precīzas ziņas par ārzemēs esošo grupas dalībnieku personību un saukt tos pie kriminālatbildības. Būtiski ir konstatēt, ka katrs grupas dalībnieks, veicot savus pienākumus kopīgo darbību ķēdē, ir apzinājies, ka bez viņa darbojas vēl arī citas personas, kuras, pildot tām uzdotos pienākumus, sekmē kopīga nozieguma izdarīšanu *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007. gada 18. jūnija lēmums lietā SKK – 333/2007)*. Par pienākumu sadales faktu var liecināt ne tikai personu liecības vai tamlīdzīgi pierādījumi, bet arī konkrētā rīcība *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006. gada 12.janvāra lēmums lietā SKK 01-0020/06)*.

Tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. J/ un pārējie organizētās grupas dalībnieki bija informēti par kopējo mērķi – pārvietot nelikumīgi pāri valsts robežai afgāņus, un katrs ar savu darbību, veicot noteiktus pienākumus, sekmēja šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Apsūdzētais /pers. J/ zināja, ka apsūdzētie /pers. E/ un /pers. F/ pārvieto pāri valsts robežai afgāņus, un viņš pildīja apsūdzētā /pers. H/ norādījumus. Apsūdzētā /pers. J/ loma bija saistīta ar apkārtnes novērošanu Latvijas Republikas valsts robežas tuvumā, un viņš informēja pārējos organizētās grupas dalībniekus – /pers. E/, /pers. F/, /pers. H/ un /pers. G/ par šķēršļiem, kas varēja traucēt īstenot noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzēto kopīgo darbību rezultātā 7 afgāņi tika nelikumīgi pārvietoti pāri valsts robežai, taču viņus vēlāk Latvijas Republikas teritorijā kopā ar pārējiem organizētas grupas dalībniekiem aizturēja Valsts robežsardzes darbinieki.

Tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. E/ un /pers. F/ vaina Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā, 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, bet apsūdzēto /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ vaina Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi.

[8] Nosakot sodu /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzēto personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[8.1] /pers. E/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārtīgi kriminālsodīts, pēdējo reizi ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 28.maija spriedumu par Krimināllikuma 262.pantā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 400 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, sodāmība uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nav dzēsta. /pers. E/ pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārt kriminālsodīts. Pēdējās sodāmības, kas tiesai jāņem vērā, nosakot galīgo sodu:

- Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra spriedums, ar kuru /pers. E/ notiesāts par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem, piespiedu darbs uz 392 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 4 gadiem un 3 mēnešiem, brīvības atņemšanas sods izciests 2018.gada 26.jūnijā, izpildījis 200 piespiedu darba stundas;

- Valmieras rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa spriedums, ar kuru /pers. E/ par Krimināllikuma 314.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu notiesāts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, sodu ir izcietis *(lietas 1.sējuma 125.-126.lapa, 4.sējuma 71., 73.-74., 151.lapa, 5.sējuma 38.-42.lapa, 6.sējuma 12.-29.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. E/ norādīja, ka nav precējies, apgādājamo nav, algotu darbu nestrādā, ienākumu nav, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošu vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais pieteicās par vainīgu *(lietas 1.sējuma 98., 99.lapa),* valsirdīgi atzinās un nozēloja izdarīto. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ. Šāds atbildību mīkstinošs un pastiprinošs apstāklis tika norādīts Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra spriedumā *(lietas 4.sējuma 193.lapa)*, un šajā daļā protests netika iesniegts, līdz ar to tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 591.pantu soda pastiprināšana, izskatot lietu no jauna pēc sprieduma atcelšanas apelācijas instancē, nav pieļaujama.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. E/ <u>personību</u>, tas ir, pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārt kriminālsodīts, sodāmība nav dzēsta, nav precējies, apgādājamo nav, algotu darbu nestrādā, <u>noziedzīgo nodarījumu smagumu</u> – izdarīti divi mazāk smagi un viens smags noziegums un <u>raksturu</u> – apsūdzētais 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un no 21. uz 22.jūliju personu grupā nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas – Krievijas Federācijas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur "zaļo joslu", kā arī organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. E/ par Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojams pamatsods – īslaicīga brīvības atņemšana, bet par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams sankcijā paredzētais pamatsods – brīvības atņemšana un papildsods - probācijas uzraudzība, bet nepiemērojot mantas konfiskāciju. Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus izdarīja pamatsoda un papildsoda izciešanas laikā. Iepriekš piespriestie sodi – piespiedu darbs - nav atturējuši viņu no jaunu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, un tie nav sasnieguši soda mērķi. Arī pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apsūdzētais turpināja izdarīt jaunus noziedzīgos nodarījumus, tāpēc tiesa nav guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tā kā tiesa konstatēja katra noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, tāpēc viņam par Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu nav nosakāma brīvības atņemšana minimālās sankcijas robežās *(Krimināllikuma 284.panta otrās daļas un 285.panta trešās daļas redakcija uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi).* Taču, nosakot sodu,

tiesa ņem vērā arī katra noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par katra Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi, bet par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 gadu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un pamatsodi ir mīkstināmi, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un Kriminālprocesa likuma 591.panta otrās daļas nosacījumiem brīvības atņemšanas sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms, vieglāko sodu ietverot smagākajā, jo tiesa nevar izvēlēties citu - bargāku sodu saskaitīšanas metodi, kas atbilstu Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas prasībām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods nosakāms pēc vairākiem spriedumiem - Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra sprieduma un Valmieras rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa sprieduma, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot spriedumos noteiktos brīvības atņemšanas sodus un pilnībā pieskaitot noteikto pamatsodu – piespiedu darbs un papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Soda laikā ieskaitīt pēc Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra sprieduma un Valmieras rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa sprieduma pilnīgi izciesto brīvības atņemšanas sodu un daļēji izciestos sodus – piespiedu darbs un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otrās[1] daļas nosacījumiem piespriestie sodi pēc vairākiem spriedumiem - piespiedu darbs un brīvības atņemšana ir izpildāmi patstāvīgi. Šajā gadījumā piespiedu darba izpildi uzsāk pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[8.2] /pers. F/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārtīgi kriminālsodīts, bet sodāmības dzēstas. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas viņš sodīts ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumu par Krimināllikuma 284.panta pirmajā un otrajā daļā, 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, noteikts galīgais sods - brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un piespiedu darbs uz 200 stundām, 2016.gada 13.aprīlī atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Laika periodā no 2016.gada 25.aprīļa līdz 2016.gada 27.maijam ir nostrādājis 192 piespiedu darbu stundas *(lietas 1.sējuma 92.-94.lapa, 2.sējuma 180., 182.-190.lapa, 3.sējuma 16.-21., 117., 176.lapa, 4.sējuma 67.lapa, 5.sējuma 43.-47.lapa, 6.sējuma 31.-36.lapa).*

Tiesas sēdē /pers. F/ paskaidroja, ka nav precējies, apgādājamo nav, pirms apcietinājuma strādāja gadījuma darbus, ienākumi mēnesī ir ap 400 *euro*, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošu vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais pieteicās par vainīgu *(lietas 1.sējuma 77.lapa),* valsirdīgi atzinās un nožēloja izdarīto. Šāds atbildību mīkstinošs apstāklis tika norādīts Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra spriedumā, un šajā daļā protests netika iesniegts, līdz ar to tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 591.pantu soda pastiprināšana, izskatot lietu no jauna pēc sprieduma atcelšanas apelācijas instancē, nav pieļaujama.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ. Tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošu apstākli –noziedzīgā nodarījuma recidīvu, jo /pers. F/ sodāmība uz 2015.gada 17.jūliju ir dzēsta.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. F/ <u>personību</u>, tas ir, uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi atzīstams par nesodītu, nav precējies, apgādājamo nav, pirms apcietinājuma strādāja gadījuma darbus, <u>noziedzīgo nodarījumu smagumu</u> – izdarīti divi mazāk smagi un viens smags noziegums un <u>raksturu</u> – apsūdzētais 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un no 21. uz 22.jūliju personu grupā nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas – Krievijas Federācijas valsts robežu ārpus robežkontroles punktam caur "zaļo joslu", kā arī organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. F/ par Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojams pamatsods – īslaicīga brīvības atņemšana, bet par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams sankcijā paredzētais pamatsods – brīvības atņemšana un papildsods - probācijas uzraudzība, bet nepiemērojot mantas konfiskāciju. Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši viņu no jaunu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, un tie nav sasnieguši soda mērķi. Inkriminētos noziedzīgos nodarījumus /pers. F/ izdarīja laikā, kad viņš par identiskiem noziedzīgajiem nodarījumiem cita kriminālprocesa ietvaros tika saukts pie kriminālatbildības, un krimināllieta tika iztiesāta Balvu rajona tiesā *(lietas 6.sējuma 35.lapa).* Līdz ar to tiesa nav guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tā kā tiesa konstatēja katra noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, tāpēc viņam par Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu nav nosakāma brīvības atņemšana minimālās sankcijas robežās *(Krimināllikuma 284.panta otrās daļas un 285.panta trešās daļas redakcija uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi)*. Taču, nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī katra noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par katra Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi, bet par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 gadu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un pamatsodi ir mīkstināmi, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un Kriminālprocesa likuma 591.panta otrās daļa nosacījumiem brīvības atņemšanas sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms, vieglāko sodu ietverot smagākajā, jo tiesa nevar izvēlēties citu - bargāku sodu saskaitīšanas metodi, kas atbilstu Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas prasībām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu un pilnībā pieskaitot noteikto pamatsodu – piespiedu darbs. Soda laikā ieskaitīt pēc Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra sprieduma pilnīgi izciesto brīvības atņemšanas sodu un piespiedu darbu.

[8.3] /pers. G/ iepriekš nav kriminālsodīts *(lietas 1.sējuma 185.lapa, 5.sējuma 48.lapa, 6.sējuma 51.lapa).*

Tiesas sēdē /pers. G/ norādīja, ka nav precējies, apgādājamo nav, strādāja gadījuma darbus, reģistrēts Nodarbinātības valsts aģentūrā, ienākumi mēnesī ir ap 150 *euro*, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošu vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. G/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. G/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. G/ <u>personību</u>, tas ir, iepriekš nav krimināsodīts, nav precējies,

apgādājamo nav, algotu darbu nestrādā, noziedzīgā nodarījuma smagumu – izdarīts smags noziegums un raksturu – apsūdzētais organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. G/ par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams pamatsods – brīvības atņemšana, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskācija un probācijas uzraudzība. Tajā pat laikā tiesa atzīst, ka pašlaik viņš nav tik bīstams sabiedrībā, lai viņu izolētu no sabiedrības soda izciešanai. Tiesa tic /pers. G/, ka viņš, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un pildīs probācijas dienesta uzliktos pienākumus, tāpēc, ņemot vērā /pers. G/ paskaidrojumus tiesā, dotās lietas konkrētos apstākļus, iegūto priekšstatu par apsūdzētā personību, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus. Piespriesto sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, tāpēc viņam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nav nosakāma brīvības atņemšana minimālās sankcijas robežās *(Krimināllikuma 285.panta trešās daļas redakcija uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi)*, jo šo noziedzīgo nodarījumu viņš izdarīja organizētā grupā mantkārīgu tieksmju dēļ. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli un uzskata, ka par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms sods brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un sods ir mīkstināms, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta trešo daļu pārbaudes laiks apsūdzētajam nosakāms uz minimālo laiku.

[8.4] /pers. H/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārtīgi krimināsodīts, bet sodāmības dzēstas. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas viņš sodīts vairākas reizes, pēdējo reizi Rēzeknes tiesā 2018.gada 16.oktobrī par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, noteikts galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem, un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 2 gadiem 2 mēnešiem un 17 dienām *(lietas 1.sējuma 172.lapa, 4.sējuma 143.-145.lapa, 5.sējuma 49.-53.lapa, 6.sējuma 37.-47.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. H/ norādīja, ka nav precējies, apgādībā nepilngadīgs bērns, ir pašnodarbināta persona, nodarbojas ar mežizstrādi, ienākumi mēnesī 500 - 600 *euro*, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošu vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. H/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. H/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. H/ personību, tas ir, uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi atzīstams par nesodītu, nav precējies, apgādībā nepilngadīgs bērns, strādā, noziedzīgā nodarījuma smagumu – izdarīts smags noziegums un raksturu – apsūdzētais organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu un viņš aktīvi darbojās organizētas grupas dalībnieku iesaistē un veikto prettiesisko darbību kontrolē, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. H/ par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams sankcijā paredzētais pamatsods – brīvības atņemšana un papildsods - probācijas uzraudzība, bet nepiemērojot mantas konfiskāciju. Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Pēc inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas viņš ir krimināsodīts vairākas reizes, un pēdējo reizi notiesāts ar reālu brīvības atņemšanu. Tas liecina, ka apsūdzētais turpina izdarīt noziedzīgos nodarījumus un piespriestie vieglākie sodi viņu nav atturējuši no jaunu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Līdz ar to tiesa nav guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli, tāpēc viņam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nav nosakāma brīvības atņemšana minimālās sankcijas robežās *(Krimināllikuma 285.panta trešās daļas redakcija uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi)*. Taču, nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāma brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 gadu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un pamatsods ir mīkstināms, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot Rēzeknes tiesas 2018.gada 16.oktobra spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu un pilnībā pieskaitot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kā arī pilnībā pieskaitīt ar Balvu rajona prokuratūras 2015.gada 29.oktobra priekšrakstu par sodu noteikto sodu - piespiedu darbs, kas ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 21.aprīļa lēmumu tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Soda laikā ieskaitīt pēc Rēzeknes tiesas 2018.gada 16.oktobra sprieduma daļēji izciesto papildsodu un pēc Balvu rajona prokuratūras 2015.gada 29.oktobra priekšrakstu par sodu pilnīgi izciesto sodu - piespiedu darbs.

[8.5] /pers. I/ pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairākkārtīgi krimināsodīts, bet sodāmības dzēstas. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas viņš sodīts ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumu par Krimināllikuma 284.panta pirmajā un otrajā daļā un 20.panta trešajā daļā, 285.panta trešajā daļā un 20.panta trešajā un ceturtajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, noteikts galīgais sods - brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, piespiedu darbi uz 200 stundām un mantas konfiskācija, no 2016.gada 13.jūnija līdz 2016.gada 20.jūlijam ir nostrādājis 200 piespiedu darbu stundas *(lietas 2.sējuma 80.-81., 180., 182.-190.lapa, 3.sējuma 16.-21.lapa, 4.sējuma 66., 142., 137.-141.lapa, 5.sējuma 54.-56.lapa, 6.sējuma 48.-50.lapa),* no iepriekšējās darba vietas SIA "Apiņi" un Viļakas novada Šķilbēnu pagasta pārvaldes raksturojas pozitīvi *(lietas 2.sējuma 72.lapa, 6.sējuma 11.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. I/ papildus norādīja, ka nav precējies, apgādībā viens bērns, strādā SIA "Zero3", ienākumi mēnesī ir 500 *euro*, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošu vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. I/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un nožēloja izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu par apsūdzētā /pers. I/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ. Tiesa nekonstatē atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgā nodarījuma recidīvu, jo /pers. I/ sodāmība uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi ir dzēsta.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. I/ personību, tas ir, uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi atzīstams par nesodītu, nav precējies, apgādībā viens bērns, strādā, noziedzīgā nodarījuma smagumu – izdarīts smags noziegums un raksturu – apsūdzētais organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu un viņš aktīvi darbojās organizētas grupas dalībnieku iesaistē un

veikto prettiesisko darbību kontrolē, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. I/ par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams sankcijā paredzētais pamatsods – brīvības atņemšana un papildsods - probācijas uzraudzība, bet nepiemērojot mantas konfiskāciju. Soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Iepriekš piespriestie sodi nav atturējuši viņu no jauna analoģiska noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, un tie nav sasnieguši soda mērķi. Inkriminēto noziedzīgo nodarījumu /pers. I/ izdarīja laikā, kad viņš par identisku noziedzīgu nodarījumu cita kriminālprocesa ietvaros tika saukts pie kriminālatbildības, un krimināllieta tika iztiesāta Balvu rajona tiesā *(lietas 6.sējuma 49.lapa)*. Līdz ar to tiesa nav guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, tāpēc viņam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nav nosakāma brīvības atņemšana minimālās sankcijas robežās *(Krimināllikuma 285.panta trešās daļas redakcija uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi)*. Taču, nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā konstatēto atbildību mīkstinošu apstākli. Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāma brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 gadu. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un pamatsods ir mīkstināms, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods nosakāms pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu un pilnībā pieskaitot noteikto pamatsodu – piespiedu darbs. Soda laikā ieskaitīt pēc Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra sprieduma pilnīgi izciesto sodu - piespiedu darbs.

Tiesa norāda, ka gadījumos, kad notiesātajam, kurš izcieš brīvības atņemšanas sodu saskaņā ar iepriekšējo spriedumu, jaunajā lietā tiek piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums – soda izciešana pēc iepriekšējā sprieduma tiek pārtraukta. Tādējādi neizciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma tiek rēķināts uz lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas dienu, savukārt apcietinājuma laiks saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu tiek ieskaitīts soda termiņā jaunajā lietā *(Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2014.gada 24.aprīļa lēmums lietā SKK – 8/2014)*. Līdz ar to nav pamata /pers. I/ ieskaitīt izciestajā sodā ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumu noteikto brīvības atņemšanas sodu, jo laikā no 2015.gada 24.novembra līdz 2016.gada 20.martam viņš bija apcietināts šī kriminālprocesa ietvaros *(lietas 6.sējuma 49.lapa)*. Apcietinājuma laiks tiek ieskaitīts soda termiņā saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu.

[8.6] /pers. J/ iepriekš kriminālsodīts, pēdējo reizi Balvu rajona tiesā 2012.gada 25.maijā par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 4 gadiem, sodāmība nav dzēsta *(lietas 1.sējuma 235.lapa, 5.sējuma 57.-58.lapa, 6.sējuma 52.-54.lapa),* no Šķilbēnu pagasta pārvaldes raksturojas pozitīvi *(lietas 3.sējuma 92.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. J/ paskaidroja, ka nav precējies, apgādājamo nav, strādā gadījuma darbus, regulāru ienākumu nav, psihiatra un narkologa uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošo vielu lietošanas problēmas nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. J/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 11.punktu par apsūdzētā /pers. J/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā krimināllietā iegūtās ziņas par apsūdzētā /pers. J/ personību, tas ir, iepriekš kriminālsodīts, sodāmība nav dzēsta, nav precējies, apgādājamo nav, veic gadījuma darbus, noziedzīgā nodarījuma smagumu – izdarīts smags noziegums un raksturu – apsūdzētais organizētā grupā nelikumīgi pārvietoja pāri valsts robežai lielu personu skaitu, tādējādi apdraudot noteikto pārvaldes kārtību, kas nodrošina Latvijas Republikas valsts robežas ievērošanu. Tiesa uzskata, ka /pers. J/ par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir piemērojams pamatsods – brīvības atņemšana, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskācija un probācijas uzraudzība. Apsūdzētais iepriekš kriminālsodīts, noziedzīgo nodarījumu izdarīja nosacītas notiesāšanas pārbaudes laikā, viņš savas personiskās tieksmes izvirza augstāk par citu cilvēku interesēm un tiesībām. Tas liecina par to, ka apsūdzētais nekādus secinājumus nav izdarījis, nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu, ignorē sabiedrības intereses un izdarīja jaunu noziedzīgo nodarījumu, tāpēc viņš ir bīstams sabiedrībai.

Tā kā tiesa konstatēja apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus, tāpēc viņam par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma nosakāma brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem. Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir piemērojami Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un sods ir mīkstināms, jo netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, kas saistīts ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra sprieduma atcelšanu procesuālo pārkāpumu dēļ un krimināllietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai citā sastāvā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu apsūdzētajam /pers. J/ nosakāms galīgais sods, noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu, kas piespriests ar Balvu rajona tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu.

[9] Soda izciešanas termiņā saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu jāieskaita aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks:

-/pers. E/ no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – viena diena *(lietas 1.sējuma 95.lapa);*

-/pers. F/ no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – viena diena *(lietas 1.sējuma 74.lapa)* un no 2018.gada 5.decembra līdz 2019.gada 12.martam *(lietas 5.sējuma 149.-152., 167., 170.lapa);*

-/pers. H/ no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – viena diena, no 2016.gada 14.aprīļa līdz 2016.gada 18.augustam un no 2019.gada 30.janvāra līdz 2019.gada 11.martam *(lietas 1.sējuma 127.lapa, 3.sējuma 103.,134., 192.-193., 238.-239.lapa, 5.sējuma 149.-152.lapa, 6.sējuma 40.lapa);*

-/pers. G/ no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – viena diena *(lietas 1.sējuma 173.lapa);*

-/pers. I/ no 2015.gada 22.jūlija līdz 2016.gada 2.jūnijam *(lietas 2.sējuma 1., 15., 17.-19., 75., 77.-78.lapa, 3.sējuma 190.-191.lapa);*

-/pers. J/ no 2016.gada 5.oktobra līdz 2017.gada 2.augustam *(lietas 3.sējuma 236.-237.lapa, 4.sējuma 37., 43., 97.-98.lapa, 5.sējuma 13., 22.-28.lapa).*

[10] Apsūdzētajam /pers. E/ piemērotos drošības līdzekļus – aizliegums izbraukt no valsts un nodošana policijas uzraudzībā *(lietas 1.sējuma 121.-122.lapa, 5.sējuma 22.-28.lapa)* atstāt negrozītus.

Atcelt apsūdzētajam /pers. F/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums *(lietas 5.sējuma 149.-152.lapa)*, atbrīvojot viņu tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas, jo piespriesto brīvības atņemšanas sodu viņš ir izcietis.

Apsūdzētajam /pers. G/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts *(lietas 1.sējuma 183.lapa, 5.sējuma 22.-28.lapa)* atstāt negrozītu.

Apsūdzētajam /pers. H/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums *(lietas 5.sējuma 149.-152.lapa)* atstāt negrozītu.

Apsūdzētajam /pers. I/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā *(lietas 3.sējuma 190.-191.lapa, 5.sējuma 22.-28.lapa)* atstāt negrozītu.

Apsūdzētajam /pers. J/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts *(lietas 1.sējuma 225.lapa)* atstāt negrozītu.

[11] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punkta prasībām, lietiskos pierādījumus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem *(lietas 3.sējuma 2.lapa)* - mobilo telefonu "Samsung" atdot /pers. E/, mobilo telefonu "Nokia" ar IMEI 357904047515905 atdot /pers. G/, mobilo telefonu "Samsung Duos" atdot /pers. H/ un mobilo telefonu "Nokia" ar IMEI 355768061439843 atdot /pers. I/. /pers. H/ izņemtais piezīmju blociņš ir glabājams pie krimināllietas materiāliem.

[12] Informācijas nesēji *(lietas 3.sējuma 2.lapa)* – diski CD Nr.282, CD Nr.266, CD Nr.315 un CD ar /pers. E/, /pers. H/ un /pers. I/ balss paraugu izņemšanu salīdzinošai izpētei ir glabājami pie krimināllietas materiāliem.

[13] No krimināllietas materiāliem konstatējams, ka lietā ir procesuālie izdevumi par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē.

[13.1] Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu no apsūdzētajiem /pers. H/ *(lietas 5.sējuma 140., 223. lapa, 6.sējuma 58.lapa)*, /pers. F/ *(lietas 5.sējuma 142., 224. lapa, 6.sējuma 57.lapa)* un /pers. E/ *(lietas 6.sējuma 59. - 60.lapa)* valsts labā piedzenama samaksa par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdēs, kurās krimināllieta tika iztiesāta pēc apelācijas instances tiesas. Pārējā daļā procesuālie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem, jo ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 9.februāra spriedumu viņi bija atbrīvoti no procesuālo izdevumu piedziņas un šajā daļā spriedums nebija noprotestēts.

Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzētos /pers. H/, /pers. E/ un /pers. F/ no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu apsūdzēto mantisko stāvokli, tas ir, nespēju samaksāt par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību.

[13.2] No lietas materiāliem konstatējams, ka apsūdzētajiem /pers. I/ un /pers. J/ ir procesuālie izdevumi par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē.

No Kriminālprocesa likuma 20.panta ceturtās daļas un 85.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību no saviem līdzekļiem ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksāt par aizstāvja palīdzību. Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa nosaka, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona ir maznodrošināta vai trūcīga.

Apsūdzētajiem /pers. J/ un /pers. I/ piešķirts trūcīgās personas statuss *(lietas 5.sējuma 193.-195.lapa)*, līdz ar to tiesa atzīst, ka viņi ir atbrīvojami no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē. Šie procesuālie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem.

[14] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktu, 368.panta pirmo un sesto daļu no apsūdzētajiem /pers. F/ un /pers. H/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi no katra 33,92 *euro*, tas ir, summas, kas tika izmaksātas lieciniekiem par ierašanos uz tiesas sēdēm 2018.gada 4.janvārī un 27.novembrī *(lietas 5.sējuma 85.-86.,168.-169.lapa),* jo tiesas sēdes tika atliktas saistībā ar apsūdzēto neierašanos uz tiesas sēdēm bez attaisnojošiem iemesliem.

Savukārt 2018.gada 14.jūnija tiesas sēdē apsūdzētie /pers. F/ un /pers. H/ norādīja, ka viņiem ir nepieciešami aizstāvji. Apsūdzētie /pers. F/ un /pers. H/ līdz tiesas sēdei nebija noslēguši vienošanos ar aizstāvjiem un tiesai savlaicīgi šādu lūgumu nebija pieteikuši, līdz ar to tiesai bija jāatliek tiesas sēde, lai nodrošinātu apsūdzētos ar aizstāvjiem. Šādas apsūdzēto apzinātas rīcības dēļ ļaunprātīgi tika traucēta tiesas sēdes norise, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktu un 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi – summas, kas tika izmaksātas lieciniekiem par ierašanos uz tiesas sēdi 2018.gada 14.jūnijā *(lietas 5.sējuma 119.-120.lapa)*, ir piedzenami no apsūdzētajiem /pers. F/ un /pers. H/, tas ir, no katra 16,37 *euro*.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu noteikt apsūdzētajiem 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.- 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2015.gada naktī no 21. uz 22.jūliju un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, vieglākos sodus ietverot smagākajā – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu noteikt pēc vairākiem spriedumiem - ar Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra un Valmieras rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot spriedumos noteiktos pamatsodus - brīvības atņemšana, pilnīgi pieskaitot pamatsodu – piespiedu darbs un papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, - brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 1 (vienu) mēnesi, piespiedu darbs uz 392 (trīssimt deviņdesmit divām) stundām, probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 4 (četriem) gadiem un 3 (trīs) dienām.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt:

pēc Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra un Valmieras rajona tiesas 2017.gada 13.aprīļa spriedumiem izciesto brīvības atņemšanas sodu – 10 (desmit) mēnešus;

aizturēšanā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – 1 (vienu) dienu.

Sodu izciešanas termiņos ieskaitīt pēc Rēzeknes tiesas 2017.gada 26.septembra sprieduma izciesto pamatsodu – 200 (divsimt) piespiedu darba stundas un papildsodu - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana no 2018.gada 26.jūnija līdz 2019.gada 11.martam - 8 (astoņus) mēnešus un 14 (četrpadsmit) dienas. Neizciestais sods ir piespiedu darbs 192 (simts deviņdesmit divas) stundas un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana 3 (trīs) gadi 3 (trīs) mēneši un 19 (deviņpadsmit) dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otrās[1] daļas nosacījumiem piespriestie sodi pēc vairākiem spriedumiem - piespiedu darbs un brīvības atņemšana ir izpildāmi patstāvīgi.

Atstāt negrozītu /pers. E/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2015.gada naktī no 18. uz 19.jūliju un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 284.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2015.gada naktī no 21. uz 22.jūliju un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]

panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, vieglākos sodus ietverot smagākajā – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu noteikt pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumā noteikto pamatsodu - brīvības atņemšana, pilnīgi pieskaitot pamatsodu – piespiedu darbs, - brīvības atņemšana uz 7 (septiņiem) mēnešiem un 9 (deviņām) dienām, piespiedu darbs uz 200 (divsimt) stundām un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt:

pēc Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra sprieduma izciesto brīvības atņemšanas sodu – 4 (četrus) mēnešus;

aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam – 1 (vienu) dienu un no 2018.gada 5.decembra līdz 2019.gada 12.martam – 3 (trīs) mēnešus un 8 (astoņas) dienas. Brīvības atņemšanas sodu /pers. F/ ir izcietis.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt pēc Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra sprieduma izciesto pamatsodu – 200 (divsimt) piespiedu darba stundas. Sods – piespiedu darbs ir izciests.

Atcelt /pers. F/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums, atbrīvojot viņu tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

/pers. G/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem un 10 (desmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu piespriesto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja viņš 6 (sešu) mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam.

Atstāt negrozītu /pers. G/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

/pers. H/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu noteikt pēc vairākiem spriedumiem - Rēzeknes tiesas 2018.gada 16.oktobra sprieduma un Balvu rajona prokuratūras 2015.gada 20.oktobra priekšraksta par sodu, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot Rēzeknes tiesas 2018.gada 16.oktobra spriedumā noteikto pamatsodu – īslaicīga brīvības atņemšana un pilnīgi pieskaitot papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kā arī pilnībā pieskaitot Balvu rajona prokuratūras 2015.gada 20.oktobra priekšrakstā par sodu noteikto pamatsodu piespiedu darbs, brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem, piespiedu darbs uz 140 (simts) četrdesmit stundām, probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 2 (diviem) gadiem 2 (diviem) mēnešiem un 17 (septiņpadsmit) dienām.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt pēc Rēzeknes tiesas 2018.gada 16.oktobra sprieduma daļēji izciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana no 2018.gada 20.novembra līdz 2019.gada 30.janvārim – 2 (divi) mēneši un 11 (vienpadsmit) dienas un pēc Balvu rajona prokuratūras 2015.gada 20.oktobra priekšraksta par sodu pilnīgi izciesto pamatsodu – 140 (simts četrdesmit) piespiedu darba stundas. Sods – piespiedu darbs ir izciests, neizciestais sods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana ir 2 (divi) gadi un 6 (sešas) dienas.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku skaitīt no 2019.gada 12.marta.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 22.jūlija līdz 2015.gada 22.jūlijam, no 2016.gada 14.aprīļa līdz 2016.gada 18.augustam un no 2019.gada 30.janvāra līdz 2019.gada 11.martam.

Atstāt negrozītu /pers. H/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums.

/pers. I/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu noteikt pēc vairākiem spriedumiem, noteiktajam sodam daļēji pieskaitot ar Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra spriedumu noteikto pamatsodu - brīvības atņemšana un pilnīgi pieskaitot pamatsodu – piespiedu darbs, brīvības atņemšana uz 10 (desmit) mēnešiem un 12 (divpadsmit) dienām, piespiedu darbs uz 200 (divsimt) stundām un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt pēc Balvu rajona tiesas 2015.gada 20.oktobra sprieduma izciesto pamatsodu – 200 (divsimt) piespiedu darba stundas. Sods – piespiedu darbs ir izciests.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt:

aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā no 2015.gada 22.jūlija līdz 2016.gada 2.jūnijam – 10 (desmit) mēnešus un 12 (divpadsmit) dienas. Brīvības atņemšanas sodu /pers. I/ ir izcietis.

Atstāt negrozītu /pers. I/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

/pers. J/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Balvu rajona tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu, noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu, brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem un 7 (septiņiem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2016.gada 5.oktobra līdz 2017.gada 2.augustam.

Atstāt negrozītu /pers. J/ piemēroto drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts.

Lietiskos pierādījumus:

mobilo telefonu "Samsung", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – atdot /pers. E/;

mobilo telefonu "Nokia" ar IMEI numurs, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – atdot /pers. G/;

mobilo telefonu "Samsung Duos", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – atdot /pers. H/;

mobilo telefonu "Nokia" ar IMEI numurs, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – atdot /pers. I/;

piezīmju blociņu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks neizņems lietisko pierādījumu, šie lietiskie pierādījumi iznīcināmi.

Informācijas nesējus - CD Nr.282, CD Nr.266, CD Nr.315 un CD ar /pers. E/, /pers. H/ un /pers. I/ balss paraugu izņemšanu salīdzinošai izpētei, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Piedzīt no /pers. E/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā 267 *euro* (divsimt sešdesmit septiņi *euro*).

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā 780 *euro* (septiņi simti astoņdesmit *euro*).

Piedzīt no /pers. H/ valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā 760 *euro* (septiņi simti sešdesmit *euro*).

Piedzīt no /pers. F/ procesuālos izdevumus par liecinieku ierašanos uz tiesas sēdi 2018.gada 4.janvārī, 14.jūnijā un 27.novembrī 50,29 *euro* (piecdesmit *euro* un 29 centi).

Piedzīt no /pers. H/ procesuālos izdevumus par liecinieku ierašanos uz tiesas sēdi 2018.gada 4.janvārī, 14.jūnijā un 27.novembrī 50,29 *euro* (piecdesmit *euro* un 29 centi).

Noteikt apsūdzētajiem 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Atbrīvot /pers. I/ no procesuālo izdevumu samaksas kriminālprocesā un segt šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /pers. J/ no procesuālo izdevumu samaksas kriminālprocesā un segt šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Piespriestos sodus – piespiedu darbs un probācijas uzraudzība, kā arī uzraudzības noteiktajā pārbaudes laikā izpildi nodrošināt Valsts probācijas dienestam.

/pers. E/ un /pers. H/ nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, lai pieteiktos soda –probācijas uzraudzība izpildes uzsākšanai.

/pers. F/ un /pers. I/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, lai pieteiktos piespriestā papildsoda - probācijas uzraudzība izpildes uzsākšanai.

/pers. G/ 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet procesa dalībnieki 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis *(*personiskais paraksts*)* A.Zutis